

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ DJELA 11:26

Antiohija

januar/februar 2021.

broj 169

**DVADESET
GODINA
ANTIOHIJE**

Hvala Gospodu za ovaj jubilej. Sva slava Njemu pripada. Prije dvadeset godina je počela da izlazi Antiohija i naša je molitva, želja i nada da nastavi i dalje. Bilo je zanimljivo gledati šta Gospod radi kroz Antiohiju. Bilo je lijepih, ali bilo je i izazovnih trenutaka i perioda. Bilo je i grešaka, ali išli smo naprijed i trudili smo se da ih ispravimo. I dalje vas molimo da imate razumijevanja kada pronađete neke propuste i greške u Antiohiji. Mi koji radimo na njoj nismo savršeni, pa tako ni ona nije savršena. Ono što ne valja odbacite, a ono što je dobro prihvatite i primijenite. Antiohija nije zamjena za čitanje i proučavanje Biblije, niti za molitvu i zajedništvo sa drugim vjernicima, što su nezamjenjive stvari važne za odnos sa Bogom i duhovni rast.

ANTIOHIJA SE FINANSIRA
DOBROVOLJNIM PRILOZIMA
SVOJIH ČITALACA

MOLIMO VAS DA RAZMOTRITE
DA LI POSTOJI MOGUĆNOST
DA FINANSIJSKI POMOINETE
ANTIOHIJU

HVALA

Štampanje i distribuciju ovog broja su podržali i finansijski pomogli
vjernici iz Banjaluke i Petrovca na Mlavi.

Izdavač : Evanđeoska crkva Banjaluka | **Adresa** : Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | **Tiraž** : 1000 | **Štampa** : Minerva, Subotica

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 [0]64 405 4744 | **Hrvatska** : Miroslav Fic +385 [0]91 739 0191

NEMA DRUGOG PUTA OSIM KRSTA

Film „Stradanje Isusovo“, režisera Mel Gibsona (Mel Gibson), u Italiji se prikazivao pod naznakom „film za sve generacije“. Neki roditelji su se zbog toga bunili, smatrajući da je ostvarenje previše nasilno za decu. Posebno mi je bila zanimljiva reakcija Rikarda Cukonija (Riccardo Zucconi), koja je bila više teološka nego roditeljska. On nije dao svojoj deci da gledaju ovaj film. Rekao je: „Želim

da imaju sliku Hristove duhovnosti a ne iskasapljene telesnosti.“ Dodao je: „Isusova duša je važna a ne njegovo telo.“

Onda je u znak protesta svojoj deci prikazao trideset godina stari film „Evandjelje po Mateju“. „Ovo je vrlo dubok film“ - naglasio je - „ovde ne možete da vidite ni kap krvi“.

Cukoni je sam ipak odlučio da pogleda Gibsonovo ostvarenje.

„Mislim da ću da zažmurim u mnogim scenama kako bih se sačuvao od sve te silne krvi“, istakao je još jednom svoj stav.

Ovo je tipičan savremeni stav prema krstu, prema raspeću. Ljudi žele Isusov duh a utelovljenje ih ne zanima; žele smrt bez bola i žrtvu bez krvi. Ali, bez tela, bola i prolivene krvi utelovljenje je besmisleno. Nema drugog puta. Bog je u ovaj i ovakav svet - omeđen i ogrehovljen - mogao da dođe samo podelivši s nama patnju i smrt. Hristova duhovnost ne može da se odvoji od njegovog tela. Gospod je postradao telom i krvlju, kao čovek Isus u konkretnom času naše istorije.

Bog je morao da uzme naše telo na sebe, naše najgore, da bi sve to zajedno sa Sotonom pobedio na krstu. Morao je da strada. Božiji Sin je morao da bude ponižen kao čovek, prezren od najbližih - porodice i prijatelja - izrugan, izmučen, razapet da se uguši u agoniji raspeća. Morao je da bude sahranjen kao beskućnik, u tuđi grob. Pored njega u časovima agonije nije bilo moćnih i uticajnih. Oni su nastupili tek nakon krsta. Da, dragi moji, naše spasenje nije moglo da se desi lepše, lakše,

manje krvavije i manje uvredljivije.

Krst je istina o Bogu i skandalozna istina o nama i našoj izgubljenosti. Krst je delo Božije ljubavi. On probada naša srca i skreće nam pažnju na sebe. Nema drugog puta. Sam Bog je autor krsta, a on nikada ne bi uradio ono što je nepotrebno.

Na taj način nam se Stvoritelj približio kao Spasitelj. Spaseni smo ljubavlju Boga Oca koji nije hteo da nas odbaci kao svoj škart, kao neuspeli eksperiment. Spasila nas je ljubav Boga Sina koji je kao Isus došao u naš svet, potpuno svestan šta to znači. Spasila nas je ljubav Boga Duha Svetog koji je ostvario i nadgledao utelovljenje, vodio sve događaje do Velikog petka i Uskrsa.

Ne spasavamo se svojim znanjem o Bogu ili samopožrtvovanošću. Spasava nas jedino ljubav Trojedinog Boga koja se utelovila u Isusu iz Nazareta. Sve istine o Bogu su dokazane u njegovom životu i onima koji nose ime „hrišćani“. Bog je, spasiivši nas, u nama dokazao sve ono što piše u Svetom pismu. Osnovne istine naše vere su sažete u iskazu Veruju. To je vekovna veroispovest Crkve. To je

ono što nudimo svetu oko sebe. Svedočimo veliku istinu o svom Stvoritelju, o našem grehu i zlu u svetu, o konačnoj obnovi koju će Gospod da priredi na kraju vremena. On je Bog kome će svako od nas da položi račun. Duh Sveti sasvim prožima naš život. Toga dana više neće biti tajni. Vaskrsli Hristos će stajati pred vama sa ožiljcima na sebi i sa Očevim pitanjem: „Šta si uradio sa mojim delom za tebe? Šta si uradio sa mojom ljubavi? Šta moj Sin znači za tebe? Hajde da zajedno pogledamo tvoj život.“ Da, biće to čas suda. Da li ste spremni?

Ovo su duhovne tajne koje iskazujemo teološkim pojmovima, tek koliko da zavirimo u sve te istine. Niko ne može do kraja da shvati ni Boga niti njegova dela. Zato je važno da znamo svoja ograničenja, moguće zablude oko svega ovoga. Shvatiti celu ovu priču nakaradno više je od bezazlene greške. Naprotiv, to je zabluda sa posledicama. Jovanova priča o Isusovoj smrti razrešava mnoge zablude, mnoge posledice ljudskog nerazumevanja.

Phil Thrailkil
Iz knjige „Marija“

MUDRAC I SAT

Neki mudrac je u svojoj sobi držao veliki časovnik sa klatnom koje bi svakoga sata odjeknulo sporo, ali svečano.

„Zar Vam to ne smeta?“, upita ga neki učenik.

„Ne“, odgovori mudrac.

„Prisiljava me da se svaki put upitam: što sam učinio protekloga sata?“

A ti, šta si ti učinio za protekli sat vremena?

Bruno Ferrero

ISTINITI TEST

Istiniti test hrišćanstva nije u crkvi nego kod kuće. Nije kako sveto ili pobožno možemo delovati u crkvi, nego kako naše hrišćanstvo deluje u praktičnim, svakodnevnim životnim situacijama.

Ako ne mogu živeti hrišćanski život kod kuće, onda sam samo folirant kada sam napolju. Nije teško izgledati i ponašati se kao hrišćanin kada dođemo u crkvu. Dođemo, pevamo, slavimo Gospoda, postanemo ljudi koji su “u Duhu”. Ne kažem da smo neiskreni, ali to isto se mora pokazati i u mom domu. Treba da živim hrišćanski život pored onih koji su mi najbliži, o

koje se svakodnevno češem ramenima. Moj odnos sa Hristom bi definitivno trebalo da utiče na moj odnos sa ženom. I zbog mog odnosa sa Hristom trebalo bi da imam bolji odnos sa svojom decom.

Dr Parker, poznati služitelj, govorio je u crkvi u Čikagu. Nakon nekoliko večernjih službi, na kojima je Gospod blagosiljao proučavanje Reči, došlo bi vreme razgovora. Ljudi bi bili zamoljeni da govore o blagoslovima koje su primili kroz službu dr Parkera i kroz Božju Reč. Jedna gospođa je ustala i rekla:

“Ja sam tako zahvalna za ove časove i za ono što su oni učinili za mene! Tako sam zahvalna što me Bog voli! Tako sam zahvalna za odnos sa Bogom koji imam u Isusu Hristu!”

Već je htela da sedne, a dr Parker ju je upitao: “Samo moment. Recite mi nešto u vezi s tim novim odnosom u Isusu Hristu, kako to utiče na vaš dom? Da li vas to čini boljom majkom? Da li vas to čini boljom suprugom? Da li ste zbog svog odnosa sa Hristom pažljiviji prema svom mužu? Da li vas je to zaista učinilo boljom ženom i domaćicom?”

Osetio je da ga je neko povukao za kaput, a čovek iza njega je rekao: “Navali na te tačke brate! To je moja supruga!”

Naše hrišćansko iskustvo bi trebalo da pronađe svoj izraz unutar naših porodičnih odnosa. Ali, moramo priznati da u početku primena hrišćanskih principa nije laka. Mi možemo potvrditi istinu, priznati i želeći ono što je ispravno, ali problemi nastaju pri pokušaju primene u praksi.

Spojiti dva života nikada nije lako. Uvek ima nekih poteškoća. Stoga su knjižare preplavljene

knjigama o braku. Ljudi kupuju ove knjige nadajući se da će otkriti neku tajnu formulu srećnog i mirnog života u svojim domovima.

To je slično problemima kontrole težine. Svako se pojavljuje sa novim šemama koje obećavaju *pravi* odgovor. “Bez dijeta i vežbanja možete smršaviti dvadeset kilograma! Veoma jednostavno! Samo pošaljite 10 dolara za ove uzbudljive tajne.” Mi uvek tragamo za tim lakim putem do sreće i uspeha.

U stvarnosti, nema lakog puta. Uspešna i srećna veza zahteva mnogo rada. Spajanje dvaju života u jedan je teško iskustvo.

Pavle je bio veoma mudar kada je davao ove primedbe govoreći: “A iznad svega toga obucite se u ljubav, koja je sveza savršenstva” (Kološanima 3:14). Jedino kroz Božju ljubav koja radi kroz naše živote - i kroz naše nastojanje da u njoj istrajemo - možemo uopšte dospeti do uspešnog, srećnog spajanja naših dvaju života u jedan.

Čak Smit

Iz knjige “Hrišćanski porodični odnosi”

POVEZANOST NOVCA I VERE

Priča o sakrivenom blagu je jedna od mnogih ilustracija koje je Isus dao objašnjavajući način na koji treba da raspolažemo novcem i svojinom. Zapravo, petnaest procenata od svega što je Hrist govorio odnosi se na ovu temu, a to je više nego Njegova poučavanja o nebu i paklu zajedno.

Zašto je Isus stavljao toliki naglasak na novac i svojину? Zato što postoji osnovna veza između našeg duhovnog života i toga kako razmišljamo o novcu i raspolažemo njime. Mi možemo da pokušamo da razdvojimo našu veru od naših finansija, ali ih Bog vidi kao nerazdvojive.

Došao sam do ovog razumevanja kada sam jednom prilikom, pre više godina, u avionu čitao E-vanđelje po Luki 3. poglavlje. U

ovom poglavlju Jovan Krstitelj je propovedao velikom broju ljudi koji su se okupili da ga čuju i budu kršteni. Tri različite grupe pitale su ga šta treba da urade da bi rodili rod pokajanja. Jovan daje tri odgovora:

1. Svako treba da podeli odeću i hranu sa siromašnima (stih 11).
2. Carinici ne treba da prisvajaju višak novca (stih 13).
3. Vojnici treba da budu zadovoljni svojom platom i da ne iznuđuju novac (stih 14).

Svaki od ovih odgovora se odnosi na novac i svojinu. Međutim, niko od ovih ljudi nije postavio Jovanu nijedno pitanje o novcu! Oni su pitali šta treba da rade da bi pokazali rod duhovne promene. Dakle, zašto Jovan nije govorio o nekim drugim stvarima?

Dok sam tako sedeo u avionu, shvatio sam da naš pristup novcu i svojini ne samo da je značajan, već je od centralne važnosti za naše duhovne živote. Bogu je to toliko veliki prioritet da Jovan Krstitelj nije mogao da govori o duhovnosti, a da pritom ne govori o tome kako treba rukovati novcem i svojinom.

Ista stvar mi postaje očigledna i u drugim odeljcima. Zakej je rekao Isusu: „Vidi, Gospode, dajem polovinu svoga imanja siromasi-ma, i ako sam od koga što iznudio, vraćam četverostruko“ (Luka 19,8).

Kako je Isus odgovorio? „Danas je došlo spasenje ovoj kući“ (stih 9). Zakejev nov, radikalni pristup novcu je potvrdio da je njegovo srce bilo promenjeno.

Zatim, tu su bili i novi obraćenici iz Jerusalima koji su revnosno prodali svoje imanje da bi dali ljudima u potrebi (Dela 2,45; Dela 4,32-35). Takođe su i okultisti iz Efesa dokazali da je njihovo obraćenje bilo istinito kada su spalili svoje okultne knjige, čija bi se vrednost danas mogla proceniti u milionima dolara (Dela 19,19).

Lik siromašne udovice se izdvaja sa stranica Svetog pisma. Ona daje dva novčića, a Isus je pohvaljuje: „Ona od svoje nemaštine stavi sve što je imala“ (Marko 12,44).

U potpunoj suprotnosti, Isus je govorio o jednom bogatom čoveku koji je sve svoje bogatstvo potrošio na samoga sebe. On je isplanirao da sruši svoje žitnice i da izgradi veće da bi napunio svoje skladište, mogao rano da se penzionise i uživa u lagodnom životu.

Međutim, Bog je ovog čoveka nazvao bezumnikom, rekavši: „Ove noći tražiće tvoju dušu od tebe; čije će biti ono što si pripremio?“ (Luka 12,20).

Najveća optužba protiv njega - i dokaz njegovog duhovnog stanja - jeste da se on bogatio za sebe lično, ali se nije bogatio u Bogu.

Kada je bogati mladić navaljivao na Isusa pitajući kako da dobije večni život, Isus mu je rekao: „Prodaj svoje imanje, i daj siromašnima i imaćeš blago na nebu, i hajde za mnom“ (Matej 19,21). Ovaj čovek je bio obuzet zemaljskim bogatstvom. Isus ga je pozvao na nešto više - na nebesko bogatstvo.

Isus je znao da su novac i imanje bili bog ovom mladiću. On je razumeo da taj čovek ne bi mogao da služi Bogu ukoliko ne bi svrgnuo sa trona svog idola - novac. Ovaj čovek je smatrao da je cena za to bila prevelika. Žalosno, on je otišao od pravog bogatstva.

Rendi Alkorn

LJUBI GOSPODA BOGA SVOGA SVIM SRCEM SVOJIM

***Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim,
svom dušom svojom i svom pameti svojom!***

Matej 22:37

Na pitanje jednog jevrejskog učitelja, koja je najveća zapovijed u Zakonu, Isus je - prema zapisu iz Matejeva evanđelja - odgovorio: *“Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom! To je najveća i prva zapovijed. Druga je toj jednaka: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!”* (Matej 22:37-39)

Mnogi će se složiti s tim da je Isus dobro odgovorio, kad je rekao da treba ljubiti bližnjega svoga. *“Ah, da je više ljubavi među ljudima, svijet bi bio daleko bolje mjesto za stanovanje i življenje!”* - reći će jedni. Drugi će dodati: *“Ljubiti čovjeka? To je sasvim dovoljno. Neće tada biti ni ratova ni ubijanja!”* No, s druge strane, biće primjedbi na onaj prvi dio Isusovog odgo-

vora: *"Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom."* Nekoga to navodi na sljedeći prigovor: *"Zar nije sebično od Boga tražiti ljubav najprije za sebe?"* Stav o Božjoj sebičnosti možda će neko potkrijepiti i citatima iz biblijskih knjiga, kao što je zapisana Božja zapovijed: *"Nemoj imati drugih bogova osim mene!"* (Izlazak 20:3) Možda ćeš i sam reći: *"Zar to nije čak oholo od Boga stavljati sebe na najviše mjesto?"* Ili ćeš citirati neki od stihova koji ističu da je Bog – ljubomorni Bog, pa ćeš možda reći: *"Taj Bog zaista sve traži samo za sebe!"* No, da li je Bog uistinu sebičan, ljubomoran i ohol, kada poziva na to da mu iskazujemo ljubav, ili je u pitanju nešto drugo?

Biblija nam govori da je Bog naš Stvoritelj. Stoga ima puno pravo tražiti prvenstvo i isticati svoju ovlast nad stvorenjem. U

posljednjoj je biblijskoj knjizi, Otkrivenju, zapisan sljedeći hvalospjev: "Dostojan si, naš Gospode i naš Bože, da primiš slavu, čast i moć, jer ti si stvorio sve: sve tvojoj volji duguje postojanje i stvaranje." (Otkr. 4:11) No, Bog nije sebični, ljubomorni i oholi Bog, kojemu je stalo samo do sebe. Naprotiv, Biblija potvrđuje da je Bog iz ljubavi poslao svoga Sina u grešni svijet kao ruku spasa čovjeku. Sam Isus se nije *"ljubomorno držao svoje jednakosti s Bogom, nego se nje lišio uzevši narav sluge i postavši sličan ljudima"*, kako sama Biblija zapisuje (Filip. 2:6,7). Kada nas Bog poziva da ga ljubimo, to nije poziv upućen iz sebičnosti, već naprotiv: to je poziv da stvari stavimo na pravo mjesto – za naše dobro. Možda to možemo ovako reći: kada stremimo za tim da Boga ljubimo svim srcem svojim, te da budemo poslušni njegovim uputstvima, ne pomažemo toliko Bogu, koliko sebi pomaže-

mo. Prorok Jeremija (17:5) prenosi riječ Božju: *“Proklet čovjek koji se uzdaje u čovjeka, i slabo tijelo smatra svojom mišicom, i čije se srce od Gospoda odvraća.”* Iskustvo govori da je čovjek – makar se radilo i o dobrom prijatelju – slabo pouzdanje. No, ni pouzdanje u samog sebe neće te odvesti daleko. Krhka smo, ranjiva i kvarljiva roba.

Na drugoj strani, isti prorok izjavljuje: *“Blagoslovljen čovjek koji se uzdaje u Gospoda i kome je Gospod uzdanje.”* (Jer. 17:7) Sebi pomažemo na taj način što stavljamo pouzdanje u Boga, umjesto u čovjeka ili sebe. Jer za nas je dobro da u Stvoritelju neba i zemlje imamo prijatelja, koji je mudriji od nas i koji bolje od nas vidi što je za nas dobro. Psalmista ovako kazuje: *“Oči svoje uzdižem k tebi koji u nebesima prebivaš. Evo, kao što su uprte oči slugu u ruke gospodara, i oči sluškinje u ruke gospodarice, tako su oči naše uprte u Gospoda, Boga našega...”* (Psalam 123:1,2)

Starozavjetni kralj David, suočen s kušnjama i progonstvom, takođe upire oči u Stvoritelja: *“U te su, Gospode,*

uprte oči moje, k tebi se utičem, ne daj da mi duša propadne! Čuvaj me od zamke koju postaviše meni, od zamki zločinca!” (Psalam 141:8,9)

Božji su ljudi znali da je dobro što na svojoj strani imaju onoga koji im može sačuvati dušu od propasti a život od zamki. Puno je zamki i stupica na tvojoj zemaljskoj stazi. Zamisli ovaj primjer! Otvorio si malu privatnu firmu. Posao ti je dobro krenuo. Radiš noć i dan. Ide ti sve od ruke. Kako bi razvio posao, posudio si novac od banke a kao jamčevinu stavio sav svoj imetak. Ništa nisi napravio u lošoj namjeri. Želiš raditi i dalje noć i dan, kako bi posao napredovao. No, onda naiđu iznenadne poteškoće i nepredvidive zapreke, koje unište tvoj trud. Banka potražuje novac. Da ne bi izgubio kuću i imetak, u strepnji i neizvjesnosti, od prijatelja i poznanika posuđuješ novac te vraćaš zajam banci. U miru si s bankom. No, onda prijatelji i poznanici potražuju svoj novac, a ti onda u grču i tjeskobi, tražiš nove osobe za posuđivanje novca, kako bi vratio zajam onima prvima. I tako unedogled. Život ti postaje noćna mora. Po sličnom obrascu, život se zna

zapatljati i u mnogim drugim područjima.

Sam se često nađem pred životnim zamkama i mučim se kako ići dalje. No, onda s olakšanjem kažem sebi: *"Hvala ti, Bože, što si mudriji od mene! I što ćeš ti bolje usmjeriti moje korake, nego što bih ja to sam učinio."* Pred mojim je očima odlomak iz Mudrih izreka (3:5,6): *"Uzdaj se u Gospoda svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim putovima, i on će ispraviti tvoje staze."*

Niko od ljudi, osim ako ne dolazi s Božjom mudrošću, ne može ispraviti tvoje staze. No, Bog može ispraviti tvoje putove. "Savršeni su puti Gospodnji" (Psalam 18:31), pjeva David, koji je nebrojeno puta iskusio Božju ruku spasa. Ali kako ćeš to učiniti, ako tvoje oči nisu uprte u onoga koji te želi voditi pravom stazom, i ako tvoje srce ne ljubi njegove putove?

Zahvaljujući tetku i teti, koji su plaćali moje stanovanje u učeničkom domu, drugi dio srednje škole pohađao sam u većem gradu. Stoga je moje srce sve vrijeme bilo ispunjeno zahvalnošću prema ovo dvoje ljudi.

Znao sam da je to bila velika žrtva s njihove strane. Jednom je prilikom do mene stigla vijest da će mi teta doći u posjetu.

"Teta Marija će me posjetiti" - odjekivalo je u mom srcu.

"Kakve li radosti!" - skakutao sam i uzvikivao u zanosu.

Teta mi je, u međuvremenu, poručila da do njezinog dolaska pogledam po dućanima i neku ljepšu jaknu za tetka Đuru, kako ne bi gubila vrijeme na to kada stigne. Svaki sam dan, na putu prema školi, gledao u izloge. *"Pa ova bi jakna bila dobra za tetka Đuru! Uh, ova druga bi bila još bolja! Ne, predložiću ipak jednu drugu. Moram naći onu najljepšu!"*

Danima sam se radovao što mogu za tetu i tetka učiniti bar i neznatnu uslugu - te tako na skroman način zahvaliti za njihovu ljubav! Malo po malo, i došao je trenutak teta Marijinog posjeta. Ona je htjela znati puno drugih stvari, a ja sam jedva dočekao da joj pokažem izloge i jakne. Vodio sam je u jednu trgovinu, pa u drugu. Teta je svaki puta ljubazno zamolila prodavačicu da mi dopusti isprobati jaknu. Rekla bi: *"Slične si građe kao tvoj te-*

tak Đuro, pa mogu po tebi vidjeti koja će mu veličina odgovarati.” Tako sam isprobavao jaknu za jaknom, da mi je već postalo sumnjivo. Na kraju, teta je konačno kupila jaknu, pružila je meni i rekla: “Za tebe je!”

Shvatio sam da se teta poslužila malim trikom. Htjela je meni kupiti jaknu, no, znala je dobro da to ne bih prihvatio, da sam znao da je za mene. Naime, kako su mi teta i tetak plaćali učenički dom, ja sam strogo vodio računa da nemaju nijedan drugi izdatak za mene: ni za sve blago svijeta ne bih pristao da po izlozima tražim jaknu za sebe. No, jakna je bila

kupljena te nisam imao kud, teta me je dovela pred svršeni čin. Sve ono vrijeme dok sam po izlozima tražio najbolju jaknu, misleći da tako činim uslugu teti i tetku, ja sam, u stvari, uslugu radio sebi: jakna je kao dar bila namijenjena meni.

Da, Bog upravo tako djeluje. Kada me poziva da ga ljubim, upirem svoje oči u njega te živim po njegovim uputstvima, to nije iz razloga što Bog želi sve za sebe, već naprotiv: što želi sve najbolje za mene. On ima toplu jaknu za hladne zimske dane – za svako svoje dijete.

Vlado Pšenko, Vukovar

TOP 10 PREDVIĐANJA ZA 2021.

1. Bog će i dalje biti na prestolu bez obzira na to kakav kaos čovek pokušava da napravi na Zemlji.
2. Biblija će i dalje imati sve odgovore.
3. Molitva u veri i dalje će biti najmoćnija stvar na Zemlji.
4. Duh Sveti će se i dalje pokretati i izlivati brojne blagoslove na svoj narod.
5. Bog će i dalje naseljavati pohvale svog naroda.
6. I dalje će biti pomazanih propovedi i poučavanja.
7. Reč Božja i dalje će biti seme za čuda i pobjedu u Isusu.
8. Isus će i dalje spašavati izgubljene kada Ga pozovu.
9. Isus vas još uvek voli i platio je i vaše fizičko isceljenje.
10. Isus uskoro dolazi po svoju nevestu.

10 STVARI KOJE TE BOG NEĆE PITATI ONOG DANA

1. Bog te neće pitati koju marku auta si vozio, ali će te pitati koliko ljudi koji nisu imali prevoz si povezao.
2. Bog te neće pitati koliko je kvadratnih kvadrata imala tvoja kuća, ali će te pitati koliko ljudi si pozvao i toplo primio u svome domu.
3. Bog te neće pitati koje je marke bila tvoja odjeća, ali će te pitati koliko ljudi si pomogao da se utople.
4. Bog te neće pitati koja je tvoja najveća zarada bila, ali će te pitati da li si kompromitovao svoj karakter da bi je ostvario.
5. Bog te neće pitati koju si titulu nosio na svome poslu, ali će te pitati da li si dao sve od sebe da taj posao obaviš.
6. Bog te neće pitati koliko prijatelja si imao, ali će te pitati koliko je ljudi bilo kojima si ti bio prijatelj.
7. Bog te neće pitati u kakvom si predgrađu živjeo, ali će te pitati kako si se odnosio prema svojim komšijama.
8. Bog te neće pitati koja je boja tvoje kože, ali će te pitati kakav je bio tvoj karakter.
9. Bog te neće pitati zašto ti je trebalo tako puno vremena da tražiš spasenje, ali će te s ljubavlju primiti u svoje nebeske odaje i izbaviti od vatre pakla.
10. Bog te neće morati pitati kojim si sve ljudima rekao za njega, On već zna da li te je sramota da ovu poruku podjeliš i s drugima.

Nije bitno koliko si putovao.

Bitno je u kom smjeru si putovao.

PRIČA O 4 VRSTE TLA

Luka 8:4-15

Ne znam kako je s vama, ali ja kad čujem nekoga da kaže da će propovijedati o priči o četiri vrste tla ili o sijaču, pomislim: “Opet?! Šta se uopšte može novo reći u vezi sa tim?” Ne krivim vas ako tako razmišljate, ali molim vas da nastavite čitati. Vjerujem da me Bog prodrmao na novi način ovim odlomkom i možda On želi i vama nešto da kaže.

Različite vrste tla mogu da se koriste za različite stvari – pijesak može da se iskoristi u pro-

izvodnji stakla, glina može da postane posuđe, od kamenja se može napraviti cement, itd. Ali nisu sve vrste tla dobre za uzgoj hrane.

Ovo proljeće sam mnogo razmišljala o uzgoju vrta. Meni to sad nije moguće, ali to je nešto u čemu uživam. Većina sjemena je osjetljiva na to gdje će biti posađena i pod kojim uslovima će rasti. Da li mu je previše gline? Previše pijeska? Previše kamenito? Previše korova? Da li je tlo pretvrdo? Da li ima dovoljno hranljivih sastojaka?

Nije svaki komad zemlje dobar da se u njega nešto posadi, bilo da je to što želite spanać, krompir ili luk. Šta ako nemate izbora? Zemlja pored vaše kuće je ono što imate na raspolaganju. Šta možete da uradite? Možete da iščupate korov, da uklonite kamenje, možete da dodate neko đubrivo na glinu, kao i hranljive tvari. Biće vam potreban određeni trud, ali čak i komad zemlje koji je na početku loš može da se popravi i, sa ustrajnošću, postane produktivan.

Hajde da pročitamo tekst. Luka 8:4-15. Čak i ako mislite da znate napamet ovu priču, uzmite svoje Biblije ili nađite odlomak u telefonu i pročitajte ponovo. Ne zaboravimo, Isus je rekao svojim učenicima da je ovo tajna Kraljevstva Božijeg! Pažljivo prođite stihove i zamolite Boga da vam otkrije tu tajnu dok čitate.

Umijeće sijača i kvalitet sjemena ovdje nisu upitni. U ovoj priči sve zavisi od vrste tla i njegovog okruženja.

Prva situacija koju imamo je sjeme koje je palo pored puta i koje je ugaženo. Putevi kojima se ide su obično tvrdo i logično je da bi sjeme ostalo na vrhu tla, da bi ga pregazili, možda

oštetili, a da bi ga onda pojele ptice. Rezultat toga je da ono nije ispunilo svoju svrhu. Ptice su dobile malo hrane, ali ovdje nam se kaže da su to ptice nebeske. Dakle, to nisu kokoške koje bi nam mogle dati jaja ili meso, nego neke ptice koje uzmu sjeme i samo odlete s njim. Ono uopšte nije iskorišćeno za svrhu za koju je namijenjeno.

Isus je rekao da je to osoba koja čuje istinu, ali od koje đavo uzme riječ i odnese je, tako da ne može da povjeruje. To sjeme nikad ni ne dobije šansu da pusti korijen ili da naraste. Da li za ovu osobu nema nade? Može li tlo da se omekša ili njeguje kako bi se pripremilo za sljedeći put kada čuje istinu?

Druga situacija je sjeme koje je palo među kamenje. Ovo tlo je uglavnom tvrdo, ali između kamenja postoji malo mjesta gdje sjeme može da počne da raste. Međutim, Isus je rekao da tu nema dovoljno vlage i da se korijenje ne može razviti. Mlade biljke uvenu i opet, niti donose plod niti ispune svoju svrhu.

Isus je rekao da je ovo osoba koja radosno prihvati Evanđelje, ali koja nema korijen. Zna-

mo iz drugih dijelova Biblije da je voda simbol Duha Svetog. Kako Evanđelje može da se zaista ukorijeni u nečijem srcu bez djelovanja Duha Svetog? Ne može. Isus je rekao da ove osobe vjeruju neko vrijeme, ali da otpadnu u vrijeme kušnje. Korijenje vjere koje raste duboko u našim srcima i čini mogućim za nas da prođemo kroz teška vremena i sačuvamo vjeru, je rad Duha Svetog.

Može li ovo kamenito tlo da se popravi? Da li je moguće da se neko kamenje ukloni?

Sljedeća situacija koju imamo je trnovito tlo. Ne bilo koji

korov, nego *trnje*! Ko želi time da se bavi? Isus je rekao da je trnje već bilo tamo, ali da je sjeme dalo sve od sebe da raste. Na kraju, biljke koje su porasle zajedno sa trnjem su se ugušile. Da li ste nekada primijetili da korov uvijek pobijedi u takmičenju protiv plemenitih biljaka? Zašto je to tako?

Isus je rekao da je to osoba koja čuje a zatim, kako ide dalje svojim putem, njena vjera se uguši. Dakle, ona prihvati Riječ, naraste neko korijenje, ali tada trnje preuzme. Mi o njemu razmišljamo kao o lošoj stvari. Kao o stvarima koje ne želite da

dodirnete jer će vas povrijediti. Pogledajte na opis koji je Isus koristio – životne brige, bogatstvo i zadovoljstva. Dakle, dvije od tri vrste trnja su “dobre” stvari. Šta? Zatim nam Isus govori da te sadnice ne sazrijevaju i ne donose plod. On ne govori da one odmah umru, samo da ne mogu da sazriju kako treba i ispune svoju svrhu.

Može li ovo trnje da bude uklonjeno? U drugom odlomku nam je rečeno da će anđeli razdvojiti pšenicu od kukolja. Postoji li nešto što sada možemo da napravimo? Da li zaista želimo da uklonimo “dobre” stvari koje krče Božije djelo u našim životima?

I konačno, plodno tlo! Konačno jedna laka situacija – samo ubacite sjeme i gledate kako raste! Ali, koliko često se dobro tlo samo od sebe stvori? Kada nema pripreme, nikakvog rada prije nego što se sjeme može posijati? Mislim da je to rijetkost. Koliko god mi željeli da mislimo o sebi kao o primjerima dobrog tla sa “dobrim i plemenitim srcem”, istina je vjerovatno malo drugačija. Najvjerovatnije je neko radio na tome, molio se, preklinjao Duha Svetog da omekša vaše srce, ukloni kamenje i trnje, tako da možete da primite i razumijete i zadržite u sebi Riječ Božiju. Neko se najvjerovatnije molio da vaš

korijen vjere naraste duboko i da budete plodonosni.

Ako je ovo istina u vezi s vama, to je predivno! Svi mi želimo da proizvedemo stostruki plod koji je posađen u nas. Ali šta to zahtijeva? Isus kaže da se usjev proizvodi kroz istrajnost. Tako da čak i dobro tlo treba da istraje. Nećemo svaki dan imati dovoljno kiše.

Ponekad neko gazi po nama, ili sa svrhom ili greškom. Ponekad će neki stari trn pokušati ponovo da izraste, bilo iz dobrog ili iz lošeg izvora. Ali ako istrajemo, nastavićemo da rastemo i sazrijevamo i donosimo plod za našeg Gospoda.

Često kada čitam ili kad slušam ovaj odlomak, mislim o sebi kao o sijaču. Kao služitelj Evanđelja, rasijavam sjeme Božije Riječi okolo i tražim znakove života, a zatim plod. Ako primijetim da je neka situacija slična ovima iz ovog poglavlja, lako je da prosudim kakvo je parče zemlje u pitanju i odem dalje.

Ali hajde da ovo preokrenemo. Šta je sa mojim srcem? Čak i ako je to u osnovi dobro tlo, da li sam dozvolila trnju da pusti korijenje? Da li je neko stao na mene (da li me je neko zgazio) i

učinio dio mog srca tvrđim? Da li dobijam dovoljno njege od Duha Svetog? Da li sam istrajna, tako da mogu biti plodonosnija?

Šta je s vama? Uzmite nekoliko minuta da razmislite o stanju vaših sopstvenih srca. Zamolite Duha Svetog da vam otkrije bilo šta što treba da se uradi tako da možete biti plodonosni i da možete ispuniti svoju svrhu. Vjerujem da On može da popravi stanje tla našeg srca ako smo voljni da istrajemo i dopustimo mu da ga omekša, ukloni kamenje i iščupa trnje (čak i ono "dobro").

Ako shvatimo da je u našoj bašti neplodno tlo, ne prihvatimo to tek tako i odustanemo od nade da ćemo uzgojiti povrće. Zašto ne zamoliti Gospoda da poboljša tlo naših srca?

Oh Gospode, molim te pošalji svog Duha Svetog da omekša naša srca tamo gdje su postala tvrda. Ukloni svo kamenje i trnje sa kojima se nismo pozabavili. Mi želimo da imamo dobra i plemenita srca koja će odgovoriti na tvoju Riječ i biti plodonosna za tebe. Proslavi sebe u nama! Amen.

Kathy Eikost, Zenica

OGOVARANJE

Totalna netolerancija prema ogovaranju

Jedna crkva u Severnoj Karolini zauzima odlučan stav prema ogovaranju. Glavni pastir Fil Sprej propoveda o tome jednom godišnje, a članstvo potpisuje zavet u kome se oni obavezuju da će biti jedni uz druge. Oni koji prekrše ovaj savez, zamoljeni su da odu.

“Ima 400.000 crkava u Americi. Po mojoj proceni pola od njih je počelo tako što neko nije mogao sa nekim”, rekao je Sprej, koji vodi Sautsajd zajednicu u Garneru. Tokom

njegove dvadesetšestogodišnje službe, video je crkve koje su se raspadale iz smešnih razloga, a mnogo puta mala ogovaranja i klevete su bile razlog, rekao je za magazin “The Charlotte World”. Sprej gleda na ovaj problem veoma ozbiljno, da svakog novog člana u svojoj crkvi, koja se sastaje u lokalnoj osnovnoj školi, zamoli da sasluša njegovu godišnju temu na službi. Ukoliko su onemogućeni da dođu na tu službu u septembru, onda su obavezni da poslušaju poruku na audio

traci pre nego što budu primljeni u članstvo.

“Naš zavet za članove uključuje i deo iz Mateja 18. To potvrđuje da će svi ljudi raditi u pravcu harmonije u međusobnim odnosima. Moramo biti odani jedni drugima”, rekao je on.

“Zbog toga što ogovaranje razdvaja, oni koji to čine budu izloženi ruglu”, rekao je Sprej za pomenuti časopis. Spraj kaže da su ogovaranje i svađe ubrojane u šest stvari koje Gospod mrzi.

“Ako Bog mrzi te stvari, onda moramo učiniti sve što možemo, da ne radimo te stvari.”

Crkveni zahtevi za molitvu takođe mogu biti prikriveno ogovaranje, rekao je : “Da li ste pitali tu osobu da li je možete uvrstiti u svoje molitvene zahteve? Dok ne dobijete dozvolu niko ne bi smeo čak ni da čuje za to.”

Izvor: Charisma News Service

POUKA O SREĆI

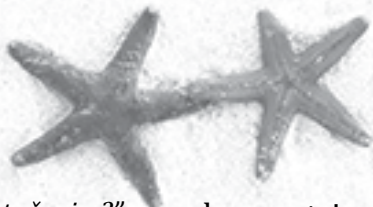
Profesori su svakom studentu dali balon, kojeg su trebali naduvati, napisati na njemu svoje ime i ubaciti ga u hodnik. Kad su svi to napravili, ispremijestao je balone i studentima dao 5 minuta da pronađu vlastiti balon. U tom užurbanom traženju, niko nije pronašao svoj balon. Razočaranje je bilo vidljivo na licima učenika pa im je profesor predložio da uzmu prvi balon koji im je pri ruci i predaju ga osobi čije je ime napisano na njemu. U manje od 5 minuta svako je imao svoj balon.

Nakon svega profesor je studentima pojasnio svoj eksperiment: „Ovi baloni su poput sreće. Mala je vjerovatnoća da ćemo je naći ako svako traži samo svoju sreću ne obazirući se na druge. Ali ako nam je zaista stalo, te obratimo pažnju i na tuđu sreću, u konačnici ćemo pronaći i svoju.”

OD ODBAČENOSTI DO PRIHVAĆENOSTI

1

*“Ko se nosi s duhom utučenim?”
(Priče Solomonove 18:14)*

U ovom članku, želeo bih da ispitam određeni problem koji utiče, po mom mišljenju, na milione ljudi u Sjedinjenim Državama, kao i na bezbroj drugih širom ostatka sveta. Kao rezultat moje službe tokom mnogih godina, postao sam uveren da je svaka peta osoba uhvaćena u problem odbačenosti. Odbačenost, jednostavno rečeno, je osećaj neželjenosti, osećanje da iako želiš da te ljudi vole, niko to ne čini. Ili je to želja da budeš deo grupe, ali se osećaš isključeno – nekako si uvek spolja i gledaš ka unutra. Verujem da razlog zbog kojeg mnogi ljudi pate zbog ovog problema jeste našminkano društvo i pritisci, a posebno rastavljanje porodice.

Ako bih vas pitao: “Šta je suprotno od odbačenosti?”, verovatno biste odgovorili: “Prihvaćenost”, što je tačan odgovor. U ovom i sledećem članku ćemo se

koncentrisati na to kako da iz odbačenosti pređemo u prihvaćenost.

Započecemo naše proučavanje sa slikom odbačenosti koja se nalazi u Isaiji 54:6. Ovo je veoma oštra slika udate žene slomljenog srca. *“Naime, kao ženu ostavljenu i duhovno ucveljenu pozvao te je Gospod, i otpuštenu ženu s kojom si od mladosti svoje – govori Bog tvoj.”*

Slika koju ovde vidimo predstavlja mladu ženu, nedavno udatu, koja otkriva da je njen muž ne voli. Možda nema vremena za nju, ili se ne interesuje za nju. Možda je čak i spreman da se razvede kako bi našao drugu ženu. Pismo je opisuje kao ženu “ostavljenu i duhovno ucveljenu”.

Postoji tip rane koji je veoma teško podneti. Tačno se opisuje u Pričama Solomunovima 18:14: “S bolešću se svojom nosi duh u čoveku. Ali ko se nosi s duhom utučenim?”

Ova žena je očigledno patila od takve rane u duhu. Možemo se nositi sa ranjenim telom, ali ranjen duh je nesnošljiva patnja.

Dublje nego što shvatamo

Pismo takođe govori u 1. Korinćanima 2: "Jer ko drugi poznaje čovekove misli, osim duha koji je u njemu samom? Isto tako, niko ne poznaje Božije misli osim Duha Božijeg" (stih 11). Duh čovečiji je dublji od mentalnog razumevanja, ili pameti i logike, a taj duh je jedini koji zna sve o tebi. Tvoj um ne zna sve o tebi. Postoje stvari o tebi koje tvoj um nije još uvek otkrio. Moguće je nositi rane godinama o kojima tvoj um ništa ne zna. Ovo se može potvrditi, verujem, sledećim zapažanjem.

Jeste li ikada primetili da kada se neki ljudi krste u Duhu Svetome – čak i snažni, samopouzdana ljudi – sklopčaju se i počinju da plaču? Video sam da se to dešava mnogo puta. Kada vidim da se to dešava, kažem: "Sada je Duh Sveti posegnuo u duh te osobe, i razvezuje sve čvorove koji su predugo bili vezani unutra. Niko drugi ne može otići tamo i razvezati čvor osim Svetog Duha."

Jednom sam se molio sa jednim mladićem i ovo mu se desilo: Iako je već bio kršten u Duhu, Gospod je upravo ispunio duboku potrebu njegovog života. U

svojoj prirodi, bio je to staložen čovek sa dobrom samokontrolom. Ali kada je Sveti Duh dodirnuo ovo centralno pitanje njegovog života, počeo je da plače kao malo dete. Rekao sam mu: "Pazi sad, ne isključuj ovo. Ne pokušavaj da zadobiješ opet samokontrolu. Neka dođe, jer trenutak kao što je ovaj ne možeš kupiti ni za hiljadu dolara. Dragocen je."

Sve ovo je da bih pokazao da duboko u vama postoji područje o kom vaš um ništa ne zna. Ponekada vaš um čak i odbija da se suoči sa činjenicama o tom području unutar vas. Psiholozi i psihijatri priznaju činjenicu da postoje rane tako bolne da um odbija da se fokusira na njih. Jednostavno ne primećuje problem. Ipak, rana je tamo, dublja je od uma, dublja od razuma, dublja od pamćenja. U duhu je.

Odbačenost je, veoma često, u tom dubokom području duha. I često, zato što je tako duboka, ljudi čak i ne shvataju da je njihov problem odbačenost.

Kako odbačenost počinje?

Hajde da razmotrimo neke primere kako se odbačenost javlja, imajući na umu da postoje mnoge forme odbačenosti.

Sećam se jednog posebnog slučaja jedne gospođe koja je ži-

vela na Floridi. Dok sam bio u poseti jedne večeri u domu te žene, učinio sam nešto što retko činim. Jednostavno sam joj rekao: "Sestro, ako se ne varam, imaš duha smrti u sebi." Retko kada izjavljujem tako nešto, jer može dovesti do komplikacija. Ali sam preuzeo rizik i rekao joj, jer je bilo očigledno da joj je potrebna pomoć. Ova žena je imala svaki razlog da bude srećna, ali nikada nije to bila. Imala je dobrog muža i decu, ali nije imala nikakvu radost. Zato sam joj rekao: "Održaću službu oslobođenja u petak uveče, i ako dođeš, moliću za tebe."

Zakazane večeri, ova gospođa je došla, i kada sam započeo deo oslobođenja sedela je u prednjem redu. Opet, učinio sam nešto što obično ne radim. U određenom trenutku službe, prišao sam joj, i rekao: "Ti duše smrti, u ime Isusa, naređujem ti da mi odgovoriš. Kada si ušao u ovu ženu?"

Onda je duh, ne žena, odgovorio veoma jasno: "O, kada je ima-

la dve godine."

"Kako si ušao?" pitao sam.

Rekao je: "O, osećala se odbačeno. Neželjeno. Osećala se usamljeno."

Pomislio sam u sebi: "Nije li ovo nešto važno? Prisustvo odbačenosti čak i u drugoj godini."

Ovaj slučaj je zaista otvorio moje razumevanje za određeno područje ljudskih problema, jer sam otkrio da odbačenost može početi čak i pre nego što je dete rođeno. Mogu vam dati imena dobro poznatih osoba koji bi posvedočili da je ovo istina u njihovim životima. Ako žena nosi u materici dete čiji dolazak prezire, onda se to dete često rađa sa duhom odbačenosti.

Ranjive mete

Na primer, ovaj tip odbačenosti posebno preovladava među ljudima određene starosne dobi u Sjedinjenim Državama – deca začeta za vreme Velike depresije. Zašto? Zato što su mnoge porodi-

ce već imale dovoljno usta za hranjenje, i pomisao na još jedan mali život koji dolazi na svet je izazivao osećaj ogorčenja. "Zašto moramo imati još jedno dete?"

Sličan problem se može razviti u detetu začetom izvan braka. U većini slučajeva te vrste, postoje ogromni problemi sa majkom, i ona može prezirati ili čak mrzeti to dete koje dolazi u njen život i stvara joj probleme. Takvo dete se takođe može roditi sa duhom odbačenosti.

Zatim, dete se može roditi i da ne prima ljubav i stoga pati od odbačenosti. Verujem da se svako dete rađa u svet tražeći ljubav od oca i majke. Svako dete je stvoreno tako. Ali u mnogo slučajeva, posebno u modrenoj Americi, nije svako dete voljeno. Ili, čak iako je dete voljeno, roditelji možda ne znaju uvek kako da izraze svoju ljubav. Veliki broj ljudi mi je rekao: "Pretpostavljam da me je otac voleo, ali nikada nije znao kako da mi to pokaže. Za ceo svoj život nikad me nije stavio u krila, ili uradio bilo šta da mi pokaže da me voli." Isto može važiti i za majku. Kao rezultat, dete dobija osećaj neželjenosti.

Odbačenost može doći i kasnije u životu. Kao žena o kojoj čitamo u Isaiji, ona može voleti svog muža i ima sliku u glavi ka-

ko bi život u braku trebao izgledati. Zamišlja kako će je njen muž voleti, i kako će biti blagoslovljena decom. Ali nekako se desi drugačije. Možda je muž samo malo voli, a onda se zainteresuje za drugu ženu. Ili je možda jedan od onih muškaraca koji ne zna kako da pokaže ljubav. Nakon nekog vremena ova mlada žena oseća: "Moj muž me jednostavno ne želi. Nije ga briga zamene. Ne posvećuje mi vreme."

Reakcije na odbačenost

Odbačenost može jednostavno biti unutrašnji stav koji nosimo svugde sa nama. Međutim, naučio sam kroz iskustvo da se iza svake negativne emocije, reakcije i stava, krije odgovarajući duh. Iza straha, postoji duh straha. Iza zavisti, postoji duh zavisti. Iza mržnje, postoji duh mržnje.

Veoma često, podređivanje određenoj emociji će otvoriti put za duha te emocije da uđe. I jednom kada duh uđe, ta osoba više nema potpunu kontrolu. Na primer, devojka koja mrzi svog oca zato što je bio okrutan, kritički nastrojen i bez ljubavi, može se udati i imati svoju decu. Onda bez ikakvog razloga, protiv svoje želje, ona počinje da bezumno i zlobno mrzi jedno od svoje dece, prenoseći mržnju prema svom ocu na svoje dete. Takav je duh

mržnje. Kada otac nije tu, usmeren je ka nekome drugome.

Često, roditelji sa određenim manama će mrzeti dete koje najviše liči na njih. Oni u stvari mrze tu manu u sebi, ali umesto da okrenu mržnju ka sebi, oni je okreću ka detetu koje ispoljava te osobine ili slabosti koje je nasledilo od njih.

Kao što postoji duh mržnje, tako postoji i duh odbačenosti. Ovo znam iz prve ruke jer sam se u proteklim godinama nosio sa nekoliko stotina ljudi kojima je bilo potrebno i koji su primili oslobođenje od duha odbačenosti.

Odbačenost je problem koji povlači i druge u istu zamku. Postoje dve različite moguće reakcije koje dolaze iz odbačenosti. Nijedna od ovih, naravno, nije apsolutni zakon, ali postoje situacije koje se konstanto ponavljaju i tako utvrđuju šablon.

Prva mogućnost

Prva moguća reakcija na odbačenost je usamljenost. Usamljenost je užasna stvar. Naš moderni svet je prepun usamljenih ljudi. Neki čak i sede u crkvi svake nedelje, a ipak njihova usamljenost ne prestaje.

Usamljenost vodi u nesreću, a svi mi znamo osobe koje su uvek nesrećne. Onda nesreća i usam-

ljenost vode u samosažaljenje. Uvek žalite sebe: "Niko me ne razume. Drugi to mogu, ali ja ne. Zašto me je Bog ovako stvorio?"

Korak koji prati samosažaljenje je često depresija – mračno raspoloženje koje se spušta na vas. Mogu u detalje opisati ovo raspoloženje jer sam ga i ja često imao. Zato znam o čemu govorim.

Depresija će vas onda verovatno odvesti u nešto ozbiljnije, što je beznadežnost i očaj: "Ništa nije dobro. Mogao bih i odustati." A očaj će onda neizbežno voditi u jedan od dva moguća ishoda koji su konačni: jedan je smrt, a drugi samoubistvo.

Postoji razlika između smrti i samoubistva. Smrt je želja da umrete. Ako ste ikada izgovorili: "Voleo bih da sam mrtav", izgovorili ste nešto veoma opasno. Ne morate to reći mnogo puta pre nego duh smrti uđe.

Samoubistvo je radikalnije. "Mogao bih i ja sa tim završiti. Koja je svrha življenja? Popiću celu flašicu tableta. Upravo sada ću ih progutati." Ili: "Samo napred – skoči ispred tog voza i završi sa svim."

Druga mogućnost

Dakle, to je bila prva mogućnost koja proizilazi iz odbačenosti. Ali postoji i druga mogućnost koja

često vodi u drugom pravcu. Sledeći korak na putu odbačenosti je otvrdnuće. "Pa šta ako me ne vole? Kome oni trebaju? Mogu i bez njih."

Onda otvrdnuće vodi ka nečemu što sam imao prilike da analiziram: ravnodušnost. "Baš me briga! Već sam bio dovoljno ranjen. Niko me neće nikada više toliko povrediti. Podići ću zid tako da više niko neće moći da uđe." Spolja, delujete prijateljski nastrojeno. Pričate sa ljudima, šalite se, ali postoji nešto u vama kroz šta oni nikada ne mogu proći.

Nakon ravnodušnosti dolazi pobuna. "Pa ako su protiv mene, i ja sam protiv njih. Mrzim ih. Mrzim njihovu religiju. Mrzim njihovu crkvu. Mrzim njihovog Boga." Iznenadio bi vas broj ljudi koji su u nekom trenutku svog života rekli: "Bože, mrzim te!" To je užasno reći. Mnoštvo ljudi koje znam su govorili: "Bože, zašto si me ovako stvorio? Zašto si me uopšte doveo na ovaj svet?"

Onda butnovnost često vodi u vračarstvo, što nije toliko očigledna povezanost, ali je usko povezana sa buntovnošću u Pismu. Prva Samuilova 15:23 govori: "Neposlušnost je kao greh vraćanja..." Kada kažem "vračarstvo" mislim na celokupno okultno područje – težnja ka lažnim

duhovnim doživljajima kroz Ouija table, gatane, seanse, i slične težnje. Mnogi ne shvataju da je ovo u stvari izraz pobune – okretanje od pravog Boga ka lažnom bogu.

To je kršenje prve zapovesti: "Nemoj imati druge bogove osim mene." (2. Mojsijeva 20:3). Uzimajući Saula kao primer, vidimo da vračarstvo takođe vodi do duhovne i fizičke smrti (1. Dnevnika 10:13-14).

Dakle vidimo da obe moguće reakcije kao posledice postojeće odbačenosti u duhu osobe mogu biti razorne.

Koreni

Želim da ukažem da za tako radikalne probleme Evandjelje nudi radikalna rešenja, jer je Evandjelje samo po sebi radikalno. Ne znaju svi bukvalno značenje reči "radikalno", ali dolazi od latinske reči "radix" koja znači "koren". Stoga, nešto radikalno je nešto što "seže do korena".

U tom smislu, Evandjelje je radikalno. Seže do korena problema. Ovo je Jovan Krstitelj rekao u Mateju 3:10: "Već je sekira spremna da u korenu poseče drveća, jer svako drvo koje ne rađa dobar rod, odseca se i baca u vatru."

Ovo je slika kako Bog želi da se suočavamo sa našim proble-

mima, koji su predstavljeni slikom drveta. Bog kaže: "Nije dovoljno odseći par grančica. Drvo će nastaviti da stoji i raste. Čak i ako odsečete deblo, život će postojati u njemu i mali zeleni izdanci će se uskoro pojaviti. Ali ako isečete korenje, drvo je mrtvo." U Božijem planu, sekira je položena na koren problema.

Ova tri dela drveta odgovaraju trima područjima ljudskih problema. Počinjemo sa granama. To je ono što zovem "gresi" - stvari kao što su laž, psovke, nemoralnost, i zavisnost, stvari koje upravljaju ljudima. Većina religioznih aktivnosti je usmerena ka kidanju par grančica: "Oduštao sam od duvana"; ili: "Nisam više nemoralan"; ili: "Nikad ne činim nikome zlo, i uvek idem u crkvu nedeljom." Sve to je dobro, ali nije cilj.

Ispod površine

Ako samo odsečete grane, uklanjajući određene grehe, problem sa kojim se suočavate je da će druge grane zauzeti njihovo mesto jer sve rastu i nalaze se na deblu. Po mom shvatanju teologije, deblo je "greh". Ne gresi, već greh. Postoji u Bibliji vidljiva razlika između grehova, grešnih dela i greha, i onoga što izaziva greh.

Teško je definisati greh. Zovem to "zla, pokvarena, duhovna sila koja je na delu u ljudima i tera i da čine grehe."

U činu pomirenja Isus je bio "proboden zbog naših prestupa, satrven zbog naših krivica (ili grešnih dela)" (Knjiga proroka Isaije 53:5). Ali u Isaiji 53:10, govori: "Ako prineseš život njegov kao žrtvu za prestup (greh)." Ovo je suočavanje sa deblom. U potpunosti je drugačije, i Biblija stalno održava ovu razliku.

Greh i gresi su nešto iznad površine, ali ispod površine imamo nešto drugo: korenje. Iz mog iskustva i proučavanja Pisma, koren može biti opisan kao "moje" ili "ja" ili ego. "Ja želim, ja mislim, meni se sviđa, meni se ne sviđa, pogledaj u mene. Ja sam važan, ja sam bitan, ti se nisi prema meni ophodio dobro. Svet se okreće oko mene; jadan mali ja, niko me ne voli."

Verujem da je ovo koren. Čak i oni koji su se suočili sa činjenicom greha, uglavnom se nisu suočili sam problemom "ja". Ipak, ako se ne obračunamo sa korenom, problemi će se nastaviti.

U mom sledećem pismu, nastavićemo ovu temu odbačenosti istražujući rešenje.

Derek Prince

Prevela Ivana Radunović

broj 169

VELIKA CRKVA CRKVA KOJA DAJE

Kada pogledamo ranu crkvu, vidimo da je jedan od sjajnih atributa koji su je učinili uzorom crkvene istorije bilo to što su se brinuli jedni za druge, koristeći darove i sposobnosti koji su trebali biti blagoslov jedni drugima, da su čak prodavali kuće i imovinu jer su bili toliko predani Hristovom evanđelju da su išli svakoj osobi u svakom narodu!

„I ostaše jednako u nauci apostolskoj, i u zajednici, i u lomljenju hljeba, i u molitvama. I

uđe strah u svaku dušu; jer apostoli činiše mnoga čudesa i znakke u Jerusalimu. A svi koji vjerovališe bjehu zajedno, i imahu sve zajedno. I tečevinu i imanje prodavahu i razdavahu svima kao što ko trebaše. I svaki dan bjehu jednako jednodušno u crkvi, i lomljahu hljeb po kućama, i primahu hranu s radošću i u prostoti srca, hvaleći Boga, i imajući milost u svijju ljudi. A Gospod svaki dan umnožavaše društvo onih koji se spasavahu.“ (Djela apostolska 2:42-47)

U ovoj priči vidimo da je 3.000 ljudi povjerovalo u Hrista i da nisu imali gdje i od čega živjeti. Dakle, okupila se cijela zajednica koja je imala „sve zajedničko“. To znači da se svaka osoba odrekla vlasti i kontrole nad svojim posjedima i dopustila je Gospodu da ih koristi za potrebe siromašnih ili raseljenih među njima, tako da ništa ne bi ometalo evanđelje.

To nije nešto što se može zakonski zahtijevati ili tražiti od crkve; mora proizaći iz velike posvećenosti Hristu iz srca! To se ne događa kada neko daje samo procenat svog posjeda, već se u potpunosti predaje Gospodu i drugima.

To je ono što predstavlja istinsko davanje Bogu: ne samo 10% našeg dohotka, već 100% naših života predati Hristovom gospodstvu. Na primjer, postoji velika razlika između stavljanja noge u vodu da biste je provjerali i ronjenja u vodi. Kada stav-

ljate noge u vodu, samo provjeravate kakva je voda, ali kad zaronite, u potpunosti ste predani uranjanju u vodu! Ne možete vidjeti i upoznati ljepotu morskog života ako samo želite namočiti noge!

Ne možete pronaći bisere ako ne odete na dno okeana. Ne možete iskopati zlato samo pogledom na ulicu. Morate kopati i ići pod zemlju. To znači da morate ići pod zemlju i biti potpuno predani procesu pronalaska tog plemenitog metala ili nećete uspjeti u tome!

Takođe, u sportu vam je potrebna bezuslovna posvećenost da biste pobijedili ili se dobro pokazali. Ako se plašite ili ste na pola posvećeni, najvjerojatnije nećete uspjeti. Kada sam igrao bejzbol, ako bih se bojao da me ne pogodi brza lopta i nisam bio potpuno predan tome da dočekam tu loptu da bih je udario, tada najvjerojatnije ne bih uspio dobiti pogo-

dak. Na skijanju, ako se uplašim kad gledam nizbrdo, tada ću pasti. Uspijevam samo kad sam u potpunosti predan kretanju nizbrdo kroz snijeg i led.

Na primjer, tako je i u braku. Ako oba partnera nisu 100% posvećena jedno drugome kako bi njihov brak uspio, tada će životni pritisci zasigurno uzrokovati propast njihove veze! Ako jedan od supružnika samo isprobava brak, tada neće uspjeti.

Podijeljeno srce u bilo kojem području našeg života neće dati rezultate do kojih bismo trebali doći zbog nedostatka fokusa i moći. Naši životi neće dostići naš najveći potencijal i čak će možda propasti!

Isus je učio da se pšenica očituje samo kada njeno zrno posijemo u zemlju kako bi moglo umrijeti, što joj onda omogućuje da donese plod. Tada je Hrist rekao da će onaj ko spasi svoj život izgubiti ga, i onaj ko izgubi svoj život zbog Njega, spasiće ga. To znači da ili dajemo Isusu gospodstvo nad svim aspektima našeg srca, gubeći svoj život za Njega, ili On uopšte nije Gospod. Sa Hristom nema između; ne postoji neutralna teritorija.

Pročitajte Jovan 12:24-26: *„Zaista, zaista vam kažem: Ako zrno pšenično padnuvši na zemlju ne umre, ono jedno ostane; ako li umre mnogo roda rodi. Koji ljubi dušu svoju izgubiće je, a ko mrzi na dušu svoju na ovom svijetu, sačuvaće je za život vječni. Ko meni služi, za mnom nek ide, i gde sam ja onde i sluga moj nek bude; i ko meni služi onog će poštovati Otac moj.“*

Pogledajmo šta Sveto Pismo uči o ovoj temi na drugim mjestima. U 2. Korinćanima 12:15 Pavle kaže: *„A ja dragovoljno potrošiću i biću potrošen za duše vaše, ako i ljubim ja vas odviše, a vi mene manje ljubite.“*

Potrošiti se znači da cijeli život dajemo ljudima, ne samo dajući im nešto odvojeno od nas, nešto što posjedujemo. Svako može potrošiti novac ili volontirati radeći projekt, ali samo nekolicina potroši život na nešto drugo osim na sebe.

U 2. Korinćanima 8:1-5 Pavle je svjedočio o makedonskim crkvama: *„Dajemo vam pak na znanje, braćo, blagodat Božiju koja je dana u crkvama makedonskim, da u mnogom kušanju nevolja suvišak radosti njihove i puko siromaštvo njihovo izobilova u bogatstvu prostote njihove.“*

Jer po mogućstvu njihovom (ja sam svjedok) i preko mogućstva dobrovoljni bjehu, i s mnogim moljenjem moliše nas da primimo blagodat i zajednicu službe k svetima. I ne kao što se nadasmo nego najprije sebe predashe Gospodu i nama, po volji Božjoj.“

Kada damo Gospodu prije svega sebe, tada ćemo automatski davati iz svog siromaštva, a ne samo iz obilja. To je zato što prestajemo polagati pravo na vlasništvo nad svojim životima i imovinom.

Najveći primjer davanja u Bibliji je siromašna udovica - Marko 12:41-44: *„I sjedavši Isus prema Božjoj hazni gledaše kako narod meće novce u Božju haznu. I mnogi bogati metahu mnogo. I došavši jedna siromašna udovica metnu dvije lepte, koje čine jedan kodrant. I dozvavši učenike svoje reče im: Zaista vam kažem: ova siromašna udovica metnu više od svih koji meću u Božju haznu. Jer svi metnuše od suviška svog; a ona od sirotinje svoje metnu sve što imaše, svu hranu svoju.“*

Siromašna udovica mogla je dati mnoga opravdanja za ne davanje - na isti način kao i ljudi danas! Mentalitet većine ljudi je da gledaju samo na sebe ili

grabe za sebe. Prva crkva koristila je siromašnu udovicu kao model koji je Isus pohvalio time što se trošila; dala je sve što je imala, ne samo prilog.

DESETAK NIJE IDEAL NOVOG ZAVJETA. To je minimum Starog zavjeta. Siromašna udovica je model Novog zavjeta!

Većina ljudi u njenoj situaciji žalila bi se i suzdržavala i govorila: „Bog nije bio dobar prema meni jer sam siromašna, pa mu neću ništa dati!“ Drugi ljudi u to doba rekli bi: „Ne dajem prilog crkvi. Crkva bi mi trebala nešto dati jer sam siromašan.“ Ne bi bili spremni dati dar zajednici ili u hramu.

Malahija 3:8-14 uči da desetina nije naša već Gospodnja. Ne davati desetinu znači pljačkati Boga; pljačkati Boga, a ne crkvu!

Neki ljudi kažu: „Ne dajem crkvi jer nikome ne vjerujem kada je u pitanju moj novac.“ Prije svega, da li je naš novac zaista naš (pročitajte Psalam 24:1)? Drugo, treba da dajemo Bogu kao čin obožavanja, a ne ljudima kao čin obaveze.

ZAŠTO BOG VOLI VESELOG DARI-VATELJA? *„Ovo pak velim: koji s tvrdom sije, s tvrdom će i požnje-*

ti; a koji blagoslov sije, blagoslov će i požnjati. Svaki po volji svog srca, a ne sa žalošću ili od nevolje; jer Bog ljubi onog koji drago-voljno daje. A Bog je kadar učiniti da je među vama izobilna svaka blagodat, da u svemu svagda svako dovoljstvo imajući izobilujete za svako dobro djelo.“

(2. Korinćanima 9:6-8)

Zašto Bog voli veselog davi-telja?

- *Davanje je čin poštovanja Bo-ga*
- *Davanje je čin obožavanja Bo-ga*
- *Davanje pokazuje zahvalnost prema Bogu*
- *Davanje pokazuje zahvalnost za Božju dobrotu. Velikodušnost rađa velikodušnost.*
- *Kada se darujemo Gospodu i drugima, ponašamo se kao Bog koji je dao svog jedinorođenog Sina kao živu žrtvu da nas otku-pi od naših grijeha (Jovan 3:16)!*

„Moguće je davati bez ljuba-vi, ali nemoguće je voljeti bez davanja!“

„Preživljavamo od onoga što dobijemo, ali živimo od onoga što dajemo!“

Želite li biti poput Mrtvog mora u Izraelu, koje usisava ži-vot kišnice zbog soli? Ili želite biti poput tekućeg potoka koji vrvi životom i blagosilja svijet?

Možete li zamisliti kako bi bilo kad bi se svi u crkvi prvo predali Gospodu, a zatim Evan-đelju? Možete li zamisliti kako bi bilo kad bi svi u crkvi imali sve stvari zajedničke i dijelili čak i svoje duše jedni s drugima radi Evanđelja? Možete li zami-sлити kakva bi bila crkva kad bi svi davali novce poput ove siro-mašne udovice, imali njen stav i davanje života i srca? Možete li zamisliti šta bi se dogodilo u crkvi kad bi se svi žrtvovali o-nako kako je Isus činio i dijelili sa drugima najbolje što mogu?

Joseph Mattera

U REDU JE BITI ISKREN KADA PADNEŠ

Od svih hrišćanskih knjiga koje sam pročitao, klasik „Pisma mojim studentima“ Čarlsa Sperdžena iz 1875. godine je najupečatljivije. U stvari, korice su otpale prije dvije godine, a knjigu sam samo zaljepio trakom i pročitao ponovo. Volim tu knjigu ne samo zbog Sperdženovog biblijskog otkrića, već i zbog njegove iskrenosti u vezi sa čestim bitkama sa obeshrabrenjem.

Sperdžen je bio div vjere i mnogo jači čovjek od mene. I-pak, bio je iskren prema svojim studentima zbog svoje slabosti.

Dosegnuo je visine slave i vodio hiljade ljudi do Hrista, ali je znao i dubinu depresije.

Upozorio je svoje učenike: „Dobrim ljudima je na ovom svijetu obećana nevolja, a sluge Riječi mogu očekivati veći udio u tome od ostalih, kako bi mogli naučiti poistovjetiti se sa Gospodnjim narodom koji strada, te da tako mogu postati pastiri bolesnog stada.“

Kada sam bio mlad, poznati propovjednici vjere nikada nisu priznavali da imaju loše dane. Živjeli su u nedostižnom carstvu pobjedničke vjere, pre-

plavljujućeg blagostanja i trenutnih odgovora na molitvu. Uvijek su bili „visoko“ i uvijek spremni izliječiti bolesnu osobu ili čudom otkloniti dugove.

Nikada nisu razgovarali o svojim neuspjesima. Čak su učili da je pogrešno kada hrišćanin priznaje osjećaje straha, tuge, očaja, usamljenosti ili malodušnosti. Govorili su nam da nikada ne govorimo i ne ispovijedamo negativno. Tako sam držao jezik za zubima i pretvarao se. Ali budući da su moje negativne emocije bile stvarne, osjećao sam se kao duhovni promašaj.

Zamislite moje iznenađenje nekoliko godina kasnije kada sam otkrio Sperdženovu knjigu i pročitao ovaj citat: „Napadi depresije obuzimaju većinu od nas. Obično veseli, kakvi možemo biti, moramo u određenim intervalima biti srušeni. Snažni nisu uvijek energični, mudri nisu uvijek spremni, hrabri nisu uvijek hrabri, a radosni nisu uvijek srećni.“

Otvorile su mi se oči da vidim biblijske likove u drugačijem svjetlu. Nisu šetali noseći plastične osmijehe i pelerine superheroja, pucketajući prstima kako bi magično uklonili prepreke. Ne. Oni su se mučili.

Osjećali su tjeskobu kašnjenja i razočaranja. Plakali su trpeći intenzivne duhovne bitke. Hrvali su se sa strahom, iskušenjima, tjeskobom i očajem. Pa ipak, Bog je u svoje vrijeme odgovarao na njihove molitve i poslušnost, i kroz njih je činio čuda uprkos njihovoj očiglednoj ljudskoj slabosti.

Kada smo zakoračili u ovu Novu godinu, bio sam u iskušenju da kupim majicu na kojoj je pisalo: „PREŽIVIO SAM 2020“, ali nisam bio siguran jesam li. Bila je to teška godina. Osjećao sam se razočarano, shrvano, šokirano i obeshrabreno. A težina se nije podigla u januaru 2021. godine. Ponekad mi se čini kao da se noću provlačim kroz blato.

Ako prolazite kroz sličan test vjere, evo tri jednostavna savjeta koja vam s ljubavlju nudi brat koji je bio u istoj borbi:

1. Ne izolujte se. Kada je Ilija pobjegao od Jezavelje, sakrio se u usamljenu pećinu. Traumatizovan intenzitetom duhovnog ratovanja, rekao je Bogu: „Ja sam jedini ostao“ (1. Carevima 19:14). Ali Gospod je podsjetio Iliju da postoji 7000 drugih koji nisu sagnuli koljena pred Valom. Kada se osjećate malodušno, izađite iz svoje pećine,

otkažite druženje sa žaljenjem i provedite vrijeme s drugim hrišćanima kako bi vas mogli ohrabriti.

2. Prilagodite se da čujete Božja obećanja. U najgorem Davidovom danu, nakon što je neprijatelj spalio cijeli logor, David je pozvao sveštenika i „raspitao se za Gospoda“. Bog je tada jasno progovorio i rekao: „I upita David Gospoda govoreći: Hoću li potjerati tu četu? Hoću li je stignuti? A Gospod mu reče: Potjeraj, jer ćeš zacijelo stignuti i izbavićeš“ (1. Samuilova 30:8). Kada ste u žaru bitke, natapajte svoj um Svetim pismom, molite se za usmjerenje i očekujte da ćete čuti. Jedno Božje obećanje će preokrenuti vašu situaciju.

Nećete zapeti tamo gdje jeste. Postoji put kojim ćete na kraju doći na drugu stranu te

nevolje. Čarls Sperdžen je napisao: „Pustinja je put do Hanana. Niska dolina vodi do visoke planine. Poraz je priprema za pobjedu. Gavran je poslan ispred goluba. Najtamniji čas noći prethodi svitanju.“

3. Pritisnite dugme „raduj se“. Volimo citirati Nehemiju 8:10: „Zato ne budite žalosni, jer je radost Gospodnja vaša sila.“ Ali sjetimo se onoga što je Nehemija doživio prije nego što je te riječi rekao narodu Jerusalima. Vidio je ugljenisane ruševine svog grada. Podnosio je neprestano uznemiravanje neprijatelja. Dosadilo mu je graditi jednom rukom, a boriti se drugom. Ipak je nekako našao milost da se raduje kada se suočio sa nemogućim.

Radovanje nije pretvaranje da nemate problema. Kada sla-

Ako vjeruješ da si potučen – potučen si.
Ako vjeruješ da ne smiješ – ne smiješ.
Ako želiš pobijediti, a misliš da ne možeš,
Gotovo je sigurno da nećeš.
Ako misliš da ćeš izgubiti – izgubio si.
Jer u svijetu vidimo da uspjeh počinje
Čovjekovom voljom;
Sve je u načinu razmišljanja.
Životne bitke ne dobivaju jači ili brži.
Prije ili kasnije pobijedi onaj koji misli da može.

Nepoznati autor

vite Boga, preusmjeravate se. Ne poričete stvarnost svojih okolnosti, ali priznajte da je Bog veći od svakog izazova. Kada pjevate, pljeskate rukama ili plešete u svojoj molitvenoj sobi - bez obzira kako se osjećate - dobijate novu snagu da napredujete jer vidite da je Bog moćniji od onoga što vas opterećuje.

Hrišćanstvo ne postoji bez slavljenja. Baš kao što su Psalmi u središtu vaše Biblije, slavljenje mora biti u srži vaše vjere. Hrišćani pjevaju kada padnu. Pjesma Williama Murphyja „Hvala je ono što radim“ kaže:

*Zavjetujem se da ću Te hvaliti
kroz dobro i loše
slaviću Te.
Bilo da sam srećan ili tužan
hvaliću Te
u svemu što prolazim,
jer hvala je ono što radim.*

Ako se osjećate preplavljeni duhom težine, ne morate se ponašati kao da ugnjetavanje nije stvarno. Svaki heroj u Bibliji suočavao se sa sličnim mračnim osjećajima - ali na kraju su ih savladali vjerom, strpljenjem i snagom pohvale. Vidimo se s druge strane 2021. godine i radovaćemo se zajedno.

J. Lee Grady

DOBRO DRUŠTVO

Suočeni s olujama nevolja, kršćani iz svega izlaze s još više ljepote. Poput drveća su koje raste na planinskim grebenima – tučeni vjetrovima, a ipak s najsnažnijim korijenom.

Billy Graham

Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i Duh ga četrdeset dana vodio pustinjom.

Lukino evanđelje 4:1

Dobrodošli u pustinju! Iznenadađuje vas tako vesela dobrodošlica? Uglavnom ne mislimo da je provođenje vremena u duhovnoj pustinji nešto pozitivno, ali važno je napomenuti da naš ljubljani Otac itekako cijeni pustinju te da ste u dobrom društvu. Ako mislite da je bolje izbjeći pustinju na va-

šem putovanju vjere, molim vas da još jednom dobro promislite! U pustinji ćemo naići na otiške stopala nebrojenih svetaca – čak i Sina Božjeg – koji su puno vremena proveli na tom mjestu. Drugim riječima – kada posjetimo pustinju, u dobrom smo društvu... i nismo sami.

Molim vas, nemojte mi tražiti da vam navodim imena, ali popis posjetitelja pustinje zaista je impresivan. Već sam spomenuo Joba, čovjeka za kojeg Biblija kaže da je „najugledniji među svim istočnjacima“ (Job 1:3). Sve je izgubio – imanje, djecu, zdravlje, ženinu podršku. Joba, predivnog i pravednog čovjeka, bliski prijatelji su tako-

đe optužili za skriveni grijeh. Bio je toliko očajan u pustinji da je rekao da bi mu bolje bilo da se nikada nije rodio.

U pustinji ćete prolaziti putem kojim je prolazio i Abraham, bogataš iz Ura kojeg je Bog iz blagostanja pozvao da napusti sve i krene u potragu za obećanom zemljom. A Sara ga je pratila u stopu! Većinu puta proveli su u pustinji.

Mojsije je itekako bio upoznat s pustinjom. Odgojen je da bude princ na faraonovu dvoru, ali nakon što je ubio Egipćanina, morao je pobjeći u pustiju, gdje je na kraju četrdeset godina čuvao ovce te mu se upravo tamo otkrio Bog u gorućem grmu:

Mojsije pasao ovce svoga tasta Jitra, midjanskoga svećenika. Goneći tako stado po pustari, dođe do Horeba, brda Božjega. Anđeo mu se Jahvin ukaže u rasplamtjeloj vatri iz jednog grma. On se zagleda: grm sav u plamenu, a ipak ne izgara. »Hajde da pridem«, reče Mojsije, »i promovim ovaj čudni prizor: zašto grm ne sagorijeva.« Kad je Jahve vidio kako prilazi da razmotri, iz grma ga Bog zovne: »Mojsije! Mojsije!« »Evo me!« – javi se. (Izlazak 3:1-4)

Zatim se Mojsije vratio u Egipat i izveo svoj narod iz Egipta – naravno – u pustinju! U pustinji ćete sresti i Josipa, miljenika svoga oca kojeg su rođena braćća bacila u jamu, prodavši ga zatim u roblje u Egipat.

Kasnije je završio u zatvoru, nakon što je bio optužen za zločin koji nije počinio. Tamo mu se, u faraonovoj tamnici, Bog otkrio, protumačivši mu pekarove i peharnikove snove. Tako se, a da nije bio toga svjestan, pripremao za tumačenje faraonovih snova.

Zatim imamo kralja Davida. Samuel je prorokovao da će on biti idući kralj, ali vrlo brzo nakon toga David se za prijestolje pripremao boraveći po pećinama i lutajući pustinjom. Tamo mu se Bog otkrio kao njegov pastir, njegova snaga, štiti i utvrda.

Ivan Krstitelj je bio pozvan za velikog proroka – otac mu je ispričao viziju koju je primio za njega. Pa ipak, Gospod mu se otkrio u pustinji, a ne u biblijskoj školi, i na kraju je živio u judejskoj pustinji, obučen u haljinu od životinjske kože, hraneći se insektima. U Evanđelju po Luki 3:2-3 piše: „Dođe riječ Božja Ivanu, sinu Zaharijinu, u

pustinji. On obiđe svu okolicu jordansku propovijedajući obraćeničko krštenje na otpuštenje grijeha.“

Upravo je u pustinjama Arabije Bog otkrio tajne onoga što će postati većina Novoga zavjeta apostolu Pavlu koji kaže da se Bogu svidjelo „otkriti mi Sina svoga da ga navješćujem među poganima. Kad se to dogodi ne posavjetovah se s tijelom i krvlju i ne uzidoh u Jeruzalem k onima koji bijahu apostoli prije mene, nego odoh u Arabiju...“ (Gal. 1:16-17).

Gdje je bio apostol Ivan kad je primio *Otkrivenje Isusa Krista*? Ja, Ivan, brat vaš i suza-

jedničar u nevolji, kraljevstvu i postojanosti, u Isusu: bijah na otoku zvanu Patmos radi riječi Božje i svjedočanstva Isusova (Otk. 1:9). Patmos je bio napušteni otok – savršeno mjesto za iskustvo pustinje.

Što je još važnije, tamo ćete sresti Isusa, koji je nakon javnog priznanja svoga Oca i Duha Svetoga, od Boga poslan u pustinju da se suoči sa sotonskim kušnjama.

Često sam svjedočio tom obrascu: Bog nam pokaže predivne stvari koje namjerava učiniti kroz nas u budućnosti, a onda nas odvede ravno u pustinju da nas pripremi.

Ako je pustinja bila potrebna velikim svecima i našem Gospodu Isusu, ne čudi me da bi i meni koristilo provesti nešto vremena u pustinji iako bih volio da postoji lakši put. Pustinja je mjesto na kojem nas Bog testira, jača i pročišćava. To je mjesto na kojem oblikuje naš karakter. To je poligon za naš budući plodonosni rad u Njegovu kraljevstvu.

Najuzbudljivija činjenica u vezi pustinje je da je to mjesto na kojem nam se Bog otkriva na novi, svježiji način! Prorok Izaija piše (51:3):

Jest, Jahvi se sažalio Sion, sažalile mu se njegove razvaline. Pustaru će njegovu učiniti poput Edena, a stepu poput vrta Jahvina. Klicanje i radost njim će odjekivati, i zahvalnice i glas hvalospjeva.

Bog se Adamu otkrio u Eden-skom vrtu i tamo su imali zajedništvo. U pustinji postanete gladni i žedni Gospoda. Stoga, kad vam se Bog odluči otkriti, puno vam se lakše, u tom stanju snažnije fokusiranosti i lišenosti svega drugoga, okrenuti od stvari ovoga svijeta prema Njemu. Ako želimo odgovoriti na Božji poziv, naše će iskustvo biti poput toga. U pustinji će nam se Bog otkriti na novi, svježiji način. U Izaiji 45:15 piše: „Doista ti si Bog skriveni, Bog Izraelov, Spasitelj“ (Izaija 45:15). On to čini onima koji iz dubine bića čeznu za Njim, da bi stvorio veću glad za ushićenjem bliskog odnosa. Gospod se skriva od onih koji ga nisu gladni. Ne želi da ga se uzme zdravo za gotovo. Nikada neće dopustiti da ga se smatra običnim.

John Bevere

Iz knjige BOŽE GDJE SI?!

Jedan mudri čovjek je publici pričao šalu. Svi su se smijali kao ludi. Trenutak kasnije, ponovo je pričao tu istu šalu. Ovaj put, manje se ljudi smijalo. Istu šalu je ponavljao iznova i iznova. Kada više nije bilo smjeha u publici, on se nasmijao i rekao:

“Ako se ne možete nasmijati istoj šali iznova i iznova, zašto onda iznova plaćete nad jednom te istom stvari?”

KRATKA PRIČA O LJUBAVI

Kad su doručkovali, Isus je upitao Simona Petra: „Simone, sine Jonin, voliš li me više od ovih?“ Odgovorio mu je: „Da, Gospode, ti znaš da te volim.“ A on mu reče: „Hrani moje jaganjce.“

Jevanđelje po Jovanu 21,15

Naša dela uvek pokazuju našu ljubav. Kada je u srcu velika ljubav, dela ljubavi sama proizlaze iz nas. U mislima nam je uvek osoba koju volimo i koristimo svaku priliku da sa nekim razgovaramo o toj osobi. Ljubav jednostavno ima tu predivnu snagu. Šta tvoj život go-

vori? Je li Isus tvoja ljubav? Da li ti je u mislima, razgovorima, delima? A Isus nas pita kao Petra: „Voliš li me više od ovih?“

„Ljubav je strpljiva, ljubav je dobra; ona ne zavidi, ne hvališe se, ne pravi se važna; nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; sve štiti, sve veruje, svemu se nada, sve trpi“ (1. Korinćanima 13:4-5,7).

Čitao sam zanimljivo razmišljanje koje ovaj završetak Isusovog i Petrovog dijaloga dodatno osvetljava i Isusovom pitanju

daje novi smisao. Govori o tome da ga Isus ustvari pita: „Voliš li me više nego ovi?“

Petar je zbog pritiska, straha i neizvesnosti, pobjegao u svoju ljubav - ribarenje, a Isus ga želi da ribari ljude! Tamo ga je postavio na početku zajedničkog hoda. Tamo želi da ga vrati.

Ovo je zanimljivo, korisno i upotrebljivo posmatranje, jer je bilo uvek čudno zašto ga Isus upoređuje sa ostalima (Voliš li me više nego ovi?), a od nas traži da se upoređujemo sa sobom i svojim odnosom i svojom ljubavlju prema Bogu!

Zato evo ponovo: Šta govori tvoj život? Je li Isus tvoja ljubav? Da li ti je u mislima, rečima i delima?

Setimo se poziva koji smo svi lično dobili i razmislimo da li verom hodamo uz Isusa šireći ljubav koja nikad ne prestaje ili smo se vratili poput Petra racionalnom ribarenju? Ako treba, dozvolimo Isusu da i nas vrati kao i Petra na pravu svrhu koju smo dobili od našeg Gospoda. Šalom.

Vlatko Moravek, Novi Sad

SVJETLOST

promišljanja o životu i osobnoj vjeri

„I vidje Bog da je svjetlost dobra...“
Postanak 1,4

Primijetili smo kako je svjetlost dobra i da ju je Bog odvojio od tame. Sad razmatrajmo način na koji Bog gleda na svjetlost. „Bog vidje svjetlost“ - gledao ju je sa zadovoljstvom, posmatrao ju je s radošću, vidio je „da je dobra“.

Ako ti je Bog dao svjetlost, onda znaj kako On na to gleda s naročitim interesom, jer ne samo da mu je draga kao Njegovo djelo, već i zato što mu je slična, jer „On je svjetlost“. Vjernici se raduju, jer znaju da Božje oči nježno gledaju na započeto djelo svoje milosti. On nikada ne skida pogled s blaga koje je sam stavio u naše zemaljske posude. Nekada i ne vidimo svjetlost, ali Bog je svagda vidi, a to je mnogo bolje nego kada je mi vidimo. Bolje da sudija vidi moju nevinost nego da ja mislim da je vidim. Za mene je mnogo pogodnije da znam da pripadam djeci Božjoj. Znao to ja ili ne —

ako to Gospod zna, tada sam spašen.

Ovo je temelj: „Gospod poznaje onoga koji je Njegov.“ Možda se žalostiš što si grešan, no Bog vidi svjetlost u tvom srcu, jer On ju je tamo i stavio. Nikakvi oblaci niti magle u tvojoj duši ne mogu prikriti svjetlost pred Njegovim milostivim pogledom. Možda si klonuo, potišten si i malaksao; ali tvoja duša čezne za Hristom i ako želiš da se odmoriš u Njegovom savršenom djelu, Bog vidi svjetlost u tebi. Ne samo da je vidi, On je u tebi i čuva. „Ja sam Gospod koji sačuvam.“

To je divna utjeha za one koji nakon tvrdog bdijenja i bojažljivog iščekivanja osjećaju kako im manjka snaga. Božja milost će im sačuvati svjetlo i razviti ga jednog dana u žarku podnevnu svjetlost i puninu slave. Naše unutrašnje svjetlo je zora vječnoga dana.

C.H. Spurgeon

Priložila *Estera R.*, Banjaluka

DNEVNIK NEROĐENE BEBE

- 1. maj** Iz ljubavi su moji roditelji meni danas dali život.
- 15. maj** Stvaraju se moje prve žile, a moje tijelo se oblikuje.
- 19. maj** Ja već imam usta.
- 21. maj** Moje srce je počelo da kuca. Ko može posumnjati da ja živim?
- 28. maj** Moje ručice i nožice su počele da rastu.
- 8. jun** Ne znam zašto je moja mama zabrinuta. Na mojim ručicama su iznikli prstići. Uskoro ću moći da hvatam njima.
- 15. jun** Danas je mama saznala da postojim. Ja sam zbog toga jako radosna.
- 20. jun** Sada je već izvjesno da sam djevojčica.
- 24. jun** Imam već sve organe. Čak bolje i osjećam.
- 6. jul** Kosa i obrve su već počeli da rastu.
- 8. jul** Oči su mi već odavno razvijene, iako su moji kapci još zatvoreni. Uskoro ću moći sve da vidim, sve lijepo na svijetu, a nadasve moju milu majčicu. Čula sam je kako sa mojim tatom razgovara o nekom abortusu. Pitam se šta je to?
- 19. jul** Moje srce sjajno bije. Ja se osjećam zaštićeno i bezbjedno u maminom stomaku. Jako sam srećna.
- 20. jul** Danas me je moja majka ubila.
- Doktor:** *"Gospođo, gotovo je. Odstranili smo zametak. Očistili smo vas. Možete polako da krenete kući."*

"Jer si Ti stvorio sve što je u meni, sastavio si me u utrobi majke moje. Hvalim Te što sam divno sazdan. Divna su djela Tvoja."

Psalom Davidov 139:13,14

PLATA ZA GREHE

Poslanica Rimljanima 6:23

„Plata za grehe je smrt, a Božji slobodni dar je večni život u Isusu Hristu...“

Poslanica Rimljanima 6:23

Jedan od najpoznatijih biblijskih stihova koji daje jednu od definicija smrti: smrt je plata. Šta je plata? To je nešto što mi zaslužimo, zaradimo sa našim učešćem i trudom na poslu. Svi mi radimo i za naš rad dobijemo platu. Nijedan poslodavac nas neće platiti zato što je milostiv, nego na osnovu našeg učinka ili doprinosa. Smrt, ovde navedena, je rezultat našeg pada u greh i života u grehu.

Ovo je ispunjenje reči iz Prve knjige Mojsijeve 2:17, gde je Bog po prvi put upozorio čoveka šta će da se desi ako padne u greh.

Sa druge strane večni život je dar. Ako čovek zameni ova dva, nastaje problem: ako misli da je večni život plata, to je znak da je on samo samo religiozan. Svaka religija je zasnovana na istom principu: ako činiš dobro, ako se dovoljno trudiš, ako imaš dela, itd... Ako čovek misli da život u grehu nema posledica i da može slobodno da greši, onda on živi u buntov-

ništvu prema Bogu. Živi kao da Boga nema, misleći da ga je Bog takvog stvorio (da greši) i da je slobodan od bilo koje kazne za svoj greh. Živi život u totalnoj neveri. Ovaj stih u jednoj rečenici prikazuje Božju pravednost i Božju ljubav. A to je sve Bog: potpuno pravedan i pun ljubavi! Ne možeš da imaš jedno bez drugoga!

Sveto Pismo je veoma jasno u definisanju večne smrti i večnog spasenja. Večni život je dar od Gospoda, jer „*spasenje je od Gospoda*“ (Jona 2:9). Dar koji Pismo opisuje i kao „*slobodni dar*“ u Rimljanima 5:15,16. Božji dar spasenja je slobodan jer:

A) Čovek može samo svojom slobodnom voljom da ga prihvati. Niko ne može da ga na to natera.

B) Dar je slobodan jer je oslobodio čoveka bilo kakvog plaćanja. Dar spasenja nije kao kredit u banci, gde čovek dobije sumu novca koju mora posle godinama da otplaćuje.

C) Slobodan je jer oslobađa svakog čoveka duga i krivice prema Bogu.

Da se razumemo, to što taj dar nas ljude ništa ne košta, ne

znači da ga niko nije platio. Taj dar večnog života koštao je Boga njegovog „*jedinorođenog Sina*“, a to je najveća cena koju je Bog mogao da plati! Isto tako Pismo jasno opisuje kakve posledice greh donosi.

Prvo, ovaj stih ovde govori o sigurnosti posledica greha. Nemoguće je živeti u grehu a da to ne utiče na samog čoveka, njegov odnos sa Bogom i njegov odnos sa drugim ljudima! Nemoguće je da čovek živi u grehu a da ne bude povređen, da ne povredi odnos sa Bogom i da ne povredi druge oko sebe! To je princip iz Poslanice Galatima 6:7 na koji nijedan čovek nije imun i koji glasi da će *svako da žanje ono šta je posejao*.

Drugo, ovaj stih ovde uključuje svaki greh, a ne samo pojedine. Ljudi ponekad klasifikuju „male i velike“ grehe, „ozbiljne i neozbiljne“ grehe. Što se tiče same „plate za greh“, tu ne postoji „veliki ili mali“ greh, jer svaki greh donosi platu, svaki greh će udaljiti čoveka od Boga, čoveka od drugih ljudi, i udaljiće čoveka od svrhe sopstvenog postojanja, a to je da da slavu Bogu koji ga je stvorio.

Treće, ovaj stih nam govori da čovek ne može da „prima

platu za grehe“ i da živi slobodno u blagodatima večnog života. Kako se čovek oseća kad primi platu? Jedva čeka da je primi, misli kako je normalno da je primi, i oseća se dobro i sigurno, ispunjeno, čak se i hvali tom platom! To znamo svi koji radimo. U duhovnom pogledu, čovek koji ima dar večnog života u sebi, koji je Božje dete i Hristov sledbenik, on ne može dobro da se oseća kada padne u greh, još manje da misli da je to normalno, ili da se hvali sa time.

Ta dva principa se međusobno uzajamno isključuju. Kada Sveto Pismo kaže u 1. Korinćanima 15:3 da je „Hrist umro za naše grehe“, to znači da je On platio cenu našeg oslobođenja od Božjeg večnog gneva, platio je cenu oslobođenja da greh ne vlada nad nama, i platio je cenu da ćemo večnost provesti bez ijednog greha. Niko, ko je u Hristu, neće odneti sa sobom na nebo ni jedan jedini svoj greh!

Slava Gospodu!

Dragan Jevremović, Beč

APOSTOL PAVLE

*„Hristos Isus dođe na svet da spase grešnike od kojih sam prvi ja.“
(1. Timoteju 1:15)*

Ovaj Pavle, koji se dobro borio, trku svršio i veru održao, još uvek je sebe nazivao prvim grešnikom. Reč „sam“ je u sadašnjem vremenu. Ona otkriva pobunu njegovog vlastitog nepromenljivog JA. Nije imao ništa čime bi se mogao pohvaliti. Kao i svi ostali grešnici kojima je svedočio, i on je sasvim zavisio od Božije milosti. Čak i više od toga! Smatrao je sebe još gorim od ostalih; osećajući da mu je Božija milost potrebna više nego ma kom drugom. O njemu bismo s pravom mogli reći da je bio čovek koji je sve iznenadio time što je primio svetlost od Gospoda. Verovatno je zbog te činjenice sebe strože osuđivao. Onaj kome nedostaje božansko prosvetljenje umišlja kako napreduje u svetosti. Onaj koji je spazio blesak Božijega svetla, video je sebe onakvog kakav jeste.

Vočman Ni

O GLUPOSTI

Glupost je opasniji neprijatelj dobra nego zlo. Protiv zla možemo protestovati, možemo ga raskrinkati, možemo ga, ako ustreba, i silom spriječiti. Zlo uvijek u sebi nosi klicu samoraspadanja, jer u čovjeku ostavlja barem nelagodu.

Protiv gluposti smo bespomoćni. Ni protestima niti silom se ništa ne da učiniti; argumenti tu ne pomažu; činjenicama koje protivrječe vlastitoj predrasudi jednostavno ne treba vjerovati. U takvim slučajevima i glupan postaje kritičar, pa iako su činjenice neizbježne, mogu se jednostavno zaobići kao beznačajni pojedinačni slučajevi. Pri tome je glupan, za razliku

od zlog čovjeka, sobom do kraja zadovoljan. Postaje tako opasan, budući da se lako razdraži i prelazi u napad. Zbog toga je potrebno više opreznosti pred glupanom nego pred zlim čovjekom. Nakon takvog iskustva, nikada više nećemo pokušavati razlozima uvjeriti glupana, jer je to besmisleno i opasno.

Da bismo znali kako s glupošću izaći na kraj, moramo nastojati shvatiti njenu suštinu. Jedno je sigurno, ona u suštini nije defekt intelekta, nego ljudskosti. Postoje ljudi izvanredno živahnog intelekta koji su glupi, i ljudi veoma tromog intelekta koji su sve drugo nego li glupi.

To sa preneraženošću otkrivamo u nekim situacijama. Pri tome se manje dobija utisak da bi glupost bila neki prirodni defekt, nego, naprotiv, da u određenim prilikama ljudi postanu glupi, odnosno da se daju učiniti glupima. Opažamo, nadalje, da ljudi koji žive odvojeno i samotno rjeđe pokazuju taj defekt nego ljudi i grupe ljudi koji su skloni i osuđeni da žive u društvu. Tako se čini da je glupost možda manje psihološki, a više sociološki problem. Ona je posebna forma djelovanja istorijskih situacija na čovjeka, psihološka nuspojava određenih spoljašnjih prilika.

Kada bolje posmatramo stvar, opažamo da svaki jači razvoj spoljašnje moći, bilo političke bilo religijske prirode, udara glupošću veliki broj ljudi. Čini se da je to sociološko-psihološki zakon. Moć jednih

ima potrebu za glupošću drugih. Pri tome se ne radi o tome da bi neke određene – možda intelektualne – moći iznenada zakržljale i nestale, nego da pod prejakim utiskom razvoja moći, čovjek gubi svoju unutrašnju samostalnost te se više ili manje nesvjesno odriče vlastitog odnosa prema određenim životnim situacijama. To što je glupan često puta tvrdoglav, ne smije nas zavesti na pomisao da je on samostalan. Upravo u razgovoru osjećamo da uopšte nemamo posla sa njim samim, njim lično, nego s krilaticama i sa parolama koje su njime ovladale. On je u nekom izgnanstvu, on je zaslijepljen, ostavljen u svom vlastitom biću. Postavši tako bezvoljnim instrumentom, glupan će biti sposoban za zlo i u isto vrijeme nesposoban da prepozna zlo. Tu leži opasnost đavolske zloupotrebe. Tako će

ljudi zauvijek moći biti osuđivani na propast.

Zato je sasvim jasno da se glupost ne može prevladati poučavanjem, nego jedino oslobađanjem. Pri tome se moramo pomiriti s time da je pravo unutrašnje oslobađanje u najvećem broju slučajeva moguće tek onda kad se dogodi spoljašnje oslobađanje. Sve do tada, moraćemo odustati od svih pokušaja da uvjerimo glupana. Zato se u takvim prilikama uzalud mučimo kako bismo saznali što zapravo „narod” misli, stoga je to pitanje tako suvišno za one koji odgovorno misle i rade. No,

dakako, samo u datim okolnostima. Biblija kaže da je strah Božji početak mudrosti (Psalam 111:10), a to znači da je unutrašnje oslobađanje čovjeka i odgovoran život pred Bogom jedino istinsko prevladavanje gluposti.

Uostalom, ove misli o gluposti ipak su donekle i utješne. One nam ne dopuštaju da većinu ljudi držimo u svim okolnostima glupima. Zaista će sve zavisiti od toga da li vlastodršci vide više koristi za sebe u gluposti ili u unutrašnjoj samostalnosti i razboritosti ljudi.

Dietrich Bonhoeffer

**BOLJE JE DA ČOVJEKA
SRETNE MEDVJEDICA
KOJOJ SU OTETI MEDVJEDIĆI,
NEGO BEZUMNIK
U SVOM BEZUMLJU.**

PRÍČE SOLOMONOVE 17:12

AGAPE

MOLI SE PRE NEGO ŠTO ISKUŠENJE DOĐE

„Molite se, da ne padnete u iskušenje.“

Luka 22:40 (SSP)

Ti možeš da napraviš svoj najbolji izraz lica pokušavajući da ubediš druge da si bolje nego što stvarno jesi, ali duboko u sebi ti znaš oblasti u kojima si najčešće iskušavan i u kojima padaš. Zapravo, ako si potpuno iskren, velika je verovatnoća da u svojoj glavi beležiš rezultat. Drugi te mogu oceniti sa 5 ili 4, ali ti sam sebi ne daješ prolaznu ocenu. A kada se to događa dovoljno često, dolaziš u situaciju kada počinješ da misliš: „Kakva je svrha u traženju oprostjenja od Boga? Sigurno ću opet padati u iste grehe i moraću ponovo da idem do Njega.“

Postoji rešenje. Isus je rekao svojim učenicima: „Molite se, da ne padnete u iskušenje“ (vidi Matej 26:41). Drugim rečima, moli se pre nego što iskušenje dođe i bićeš dovoljno snažan i čvrst da se nosiš sa njim. Reći ćeš: „Ali već sam se molio!“ Onda povećaj dozu i još se moli!

Pre nego što je Isus utišao buru na Galilejskom moru, On je proveo celu noć u molitvi. Isključi svoj TV, kompjuter, telefon i svaku drugu vezu sa spoljnim svetom i provedi vreme sa Bogom.

Na šta su vernici iz starih vremena mislili kada su govorili da se „izmoliš za nešto“? Jednostavno, na sledeće: možeš doći do tačke u molitvi kada „znaš“ da ti je Bog dao snagu koja ti je potrebna i da je pobeda osigurana.

Pavle je rekao: „Pristupajmo... slobodno prestolu blagodati, da primimo milost i nađemo blagodat kad nam zatreba pomoć“ (Jevrejima 4:16, Čarnić). Šta ti je potrebno kada nastavljaš da padaš? Božja milost da ti oprost i Njegova pomoć da savladaš iskušenje. Zato se moli pre nego što iskušenje dođe i Bog će od tebe napraviti pobjednika.

Bob Gass

Gore navedeno izučavanje Božije Reči je intelektualna svojina UCB-Srbija

PSALAM 1

*Blažen čovek koji ne slijedi savet opakih,
ne stoji na grešničkom putu,
niti sjeda u društvo rugača,
već uživa u Zakonu Gospodnjem,
dan i noć mu o Zakonu misli.
On je kao drvo usađeno kraj potočnih voda,
koje rod svoj daje kada mu je vrijeme,
a lišće mu nikada ne vene.
Sve što radi, na dobro mu ide.
Nisu takvi opaki!
Oni su kao pljeva što je vjetar nosi.
Zato opaki neće opstati na sudu,
ni grešnici na zboru pravednih.
Jer zna Gospod put pravednika,
a put opakih vodi u propast.*

IZVRTANJE ISTINE

Šta se dešava kad neko od belog pravi crno i od crnog belo? (Isaija 5:20-24). Tako jednostavno objašnjenje za praktično bezbroj primera koji nas okružuju. Svi su različiti, ali se svode na jedno: **izvrtanje istine!** Laž, dobro upakovana, besomučno ponavljana i ubedljivo izgovorena, uvuče se u čoveka i automatski ga odvoji od Boga.

„Ja sam put, **istina** i život“, kaže Isus Hristos za sebe, a onaj koji poveruje u laž izgubi i put i život. Laž je oružje neprijatelja naših duša. Đavo je otac laži i njegova lukavost je uperena protiv čovečanstva. Njegov zadatak je da što više ljudi povuče za sobom u pakao. Zato on izvrće naopako sve biblijske istine, sve Božije zapovesti i poziva ljude na otvoreni bunt protiv Boga. Do nedavno je to činio

skriveno, a sada i otvoreno. Vreme Hristovog dolaska se približilo i đavo deluje munjevito jer zna da je kraj blizu.

Dijelovi Crkve Hristove su se pokazali tromi, uspavani i mlaki. Zato će Bog podići Crkvu zadnjeg vremena koja će se dostojno boriti za svoga Boga. Velika bludnica (lažna crkva) biće bačena u pakao. Mnogi mlaki i kukavice biće ispljunuti iz Božjih usta! Tako kaže Božja reč. Oni koji ljube laž, neće ući u Kraljevstvo Božije.

Crkvo, probudi se! Poslednje vreme se uveliko odigrava, i neprijatelj je pred vratima. Otvori oči da vidiš, načulji uši da čuješ. Odupri se postom i molitvom, brzo operi svoje haljine i lampe svoje napuni uljem, jer uskoro za to nećeš imati vremena.

Branka Klačik, Novi Sad

POKAJANJE

Ne gledajući dakle Bog na vremena neznanja, sad zapoveda svima ljudima svuda da se pokaju.
(Dela 17:30)

Gospodar celog sveta nam je dao obavezu i od njenog izvršenja zavisi kako će biti odlučeno o našoj sadašnjoj i večnoj sudbini. Ova obaveza glasi ovako: „Bog sada nalaže ljudima da se svi pokaju.“

To je neverovatno, ali mi se trudimo da nekako izbegnemo - prećujemo ovu Božju poruku. A kada se nekada sa ovom porukom ipak negde sretnemo, odmah imamo spreman odgovor kojim sami sebe opravdavamo: „Za mene ne može niko ništa loše da kaže a najmanje da dokaže“; ili: „Poznajem mnogo ljudi kojima bi pokajanje bilo potrebno. Mene se to ne tiče!“

Neki se Bogu izričito rugaju: „Šta imam od tog pokajanja? Zar treba stalno da izgledam izmučeno?“

Većina ljudi danas govori: „To samo crkva govori takve

dogmatične i nerazumljive reči. Trebala bi konačno da se prilagodi duhu današnjeg vremena!

Danas više niko ne zna, šta je to pokajanje.“

To može da se objasni sa nekoliko reči. Pokajanje znači zastati na putu koji vodi u pakao. Obratiti se i zastati pred Bogom. Priznati mu svoje grehe, koji su nama dobro poznati. Obćati Mu, da ćemo im objaviti rat. Pogledati na razapetog Isusa Hrista, koji daje oproštenje greha i prekida veze tame. I voditi dalji život u Božjem svetlu.

To je pokajanje, ta velika stvar. Da li je za nas prevelika? Bog sa svojom objavom pokajanja misli sasvim ozbiljno. Ne daje neozbiljne obaveze već zapoveda.

Da li želimo da Mu prkosimo? Želimo li da budemo Njegovi neprijatelji?

*Gospode! Obrati me,
želim da se vratim Tebi.
Amin.*

Vilhelm Buš

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprost mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomoz mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

PROROČKI VODIČ DO KRAJA VREMENA

DEREK PRINCE

PROROČKI VODIČ DO KRAJA VREMENA

Suočavanje sa
budućnošću bez straha

Iako Božje „skrivenne stvari“ ostaju skrivene, vernici mogu proučavati i postupati prema „otkrivenim stvarima“ kako ih je On učinio poznatim. Otkrijte kako postupanje prema tim stvarima osigurava naše očuvanje i konačnu pobjedu – i dozvoljava Crkvi da završi našu misiju.

Broj stranica: 181 • Format: 15x23 cm

Cena: 500 din • 4,50 € • 9 KM

KRAJNJA SIGURNOST

DEREK PRINCE

KRAJNJA SIGURNOST

Proročanstvo o budućnosti i otkrivenje

Derek Prince istražuje različite načine na koje Bog pruža sigurnost, naglašavajući uslove koje moramo da ispunimo da bismo se kvalifikovali za Njegovu zaštitu u svakoj oblasti naših života. Moramo imati čvrst temelj koji može da podnese pritiske i teškoće sa kojima se neizbežno suočavamo.

Broj stranica: 151 • Format: 15x23 cm

Cena: 500 din • 4,50 € • 9 KM

ZBOG ČEGA JE KRST TOLIKO VAŽAN

DEREK
PRINCE

ZBOG ČEGA JE KRST TOLIKO VAŽAN

Vraćanjem centralne pozicije krstu i njegovom primenom u svom ličnom životu, ulazimo u Božiju svedovoljnu silu i Njegovu opskrbu za nas.

Vera je jedina osnova za pravednost koja je Bogu prihvatljiva. Koliko ja razumem evanđelje, Bog nam ne dozvoljava da išta dodajemo tom zahtevu vere.

Broj stranica: 156 • Format: 14x21 cm

Cena: 400 din • 4 € • 8 KM

PROBUĐENJE KOJE DOLAZI

DEREK PRINCE

PROBUĐENJE KOJE DOLAZI

Proročanstvo o budućnosti i otkrivenje

Svako od nas ima ključnu ulogu u tom probuđenju koje tek treba da dođe. Kako da se pripremimo, da bi nas Gospod koristio u tom revolucionarnom dobu koje dolazi?

Činjenica je da što pre budemo spremni, tim pre ćemo i videti probuđenje.

Broj stranica: 264 • Format: 15x23 cm

Cena: 500 din • 4,50 € • 9 KM

*Priložene cene su informativnog karaktera i DPM zadržava pravo promene cena.

Poslane knjige plaćaju se pouzećem.

Ako želite podržati naše udruženje i misiju,
možete to uraditi kupovinom naših knjiga ili donacijom na račun:
325-9500700044980-85

Ukoliko želite pogledati izdanja Derek Prince misije posetite našu web stranicu.

Kako bi ste se informisali o novim akcijama molimo kontaktirajte nas na:

+381 64 4054744

info@derekprince.rs
miki.cobrda79@gmail.com

Derek Prince misija – Srbija
www.derekprince.rs

PONOVO U PRODAJI!

SVAKA ŽENA KOJA PRIŽELJKUJE BLISKIJI ODNOS SA SVOJIM MUŽEM PREPOZNAT ĆE VRIJEDNOST OVOG OSVJEŽAVAJUĆEG POGLEDA NA SNAGU MOLITVE U BRAKU.

NAUČITE KAKO STAVITI ŽIVOT VAŠEG DJETETA U BOŽJE RUKU PUNE LJUBAVI U PODRUČJIMA KAO ŠTO SU NJEGOVA SIGURNOST, PRIJATELJI, DAROVI I TALENTI, RAZVOJ KARAKTERA, USPJEH U ŠKOLI, HOD S BOGOM I OBITELJSKI ODNOSI.

www.SYLOAM.eu

MISIJA

IZDAVAŠTVO

E-KNJIGE

AUDIO
KNJIGE

VIDEO
MATERIJAL

DA VAŠ **DUHOVNI RAST** NE BUDE SAMO SLOVO NA PAPIRU

besplatno koristite dostupne materijale

- VIDEO SNIMANJE,
- FOTOGRAFISANJE
- OZVUČAVANJE DOGAĐAJA

SYLOAM
MULTIMEDIA

FB: SYLOAM | MOB: 064 3430817 | EMAIL: syloam.media@gmail.com